GEZDİM

ERZURUMLU AŞIK

Garip Bektaş

can yayınları

GEZDİM

ERZURUMLU ÂŞIK

GARİP BEKTAŞ

Can Yayınları

22

İsteme Adresi: Erzurumlu Âşık Garip Bektaş
Mustafa Kemal Mahallesi 3028 Sok: No: 9
Üsküdar-İstanbul

Can Yayınları
Yanıkkapı Sok. No. 21 Ortaklar İş Hanı
Kat 1 No. 12 Karaköy-İST.
Tel: 235 25 86 - 255 62 54

ISBN: 975-7812-07-2
Birinci Baskı Mart 1993

Baskı-Dizgi:
ANADOLU MATBAASI TİC. KOLL. ŞTİ
Tel: 526 20 48 - 526 79 99

İÇİNDEKİLER

Önsöz ve Görüş 7
Şükran Borcu 22
Gezdim 23
Ne Bilir 24
İtfayici 25
Derim 26
Âşık Dâimi 27
Yaralamayın 28
Baksana 29
Nasıl Gönül 30
Bozulur 31
Söylesin 32
Susup Gidiyor 33
Bende 34
Neyimize 35
Giderim 36
Leylâ Leylâ 37
Efendim 38
Olsun 39
Osman 40
Nice Gönül 41
Aşkına 42
İşcileri 43
Erzincan 44
Garip Bektaş 45
Vur Beni 46
Benim 47
Barışalım 48
Lazım 49

Buldum 50
İmam 51
İkinci Bir Hacı Bektaş 52
Yine 54
Sormadan Gitti 55
Yavaş Yavaş 56
Şimdi 57
Miras İçin 58
Sen Beni 59
Gecem 60
İşciler 61
Yarattız 62
Kerhane 63
Sevda 64
Anasıdır 65
Sabahtan 66
Gerçekçesine 67
Orda 68
Bir Arada 69
Yalnızım 70
Değil 71
Güzel 72
Bir Gün 73
Darılmam ki 74
Aferin 75
Sakın ha Sakın 76
Dönderdi 77
Beni 78
Adım Adım 79
Yatırdı Beni 80

Çözemiyom 81
Var 82
Âşık 83
Senin Dünya 84
Bulmaz 85
İşin Ne 86
Seni Erzurum 87
Anladım 88
Diye 89
Olmam 90
Bana Ne 91
Korkmasaydım 92
Sevdiğim 93
Kadınım 94
Bak 95
Yaşa Gönül 96
Gel Gel 97
Atlıyoruz 98
Bedirhanoğlu 99
Filiz 100
Dediler 101
Eğer 102
Bu Diyarda 103
Avlarlar Seni 104
Küskünüm 105
Sorsun Efendim 106
Gizleme Güzel 107
Bilmem 108
Gürcü Kızı 109
Var 110

Biziz 111
Beyler Nereye 112
Gördün mü 114
Sana ne 115
Yolcu Salonunda 116
Arzum Seni 117
Öpem Seni 118
Üzer Gider 119
Erenler 120
Nazlanma 121
Bilemedim 122
Nolucak 123
Elveda 124
Hırsızları 125
Gitti 126
Diyemezdin 127
Zaman Beni 128
Ulan 129
Muradımı 130
Silmez 131
Perişan 132
Ettin Beni 133
Güle Güle 134
Tıpkı Gördüğünüz Gibi 136
Artık 137
Güldürür Gider 138
Senmiydin 139
Muhabbet Nereden Gider 140
Söyleyin 142

ERZURUMLU
AŞIK GARİP BEKTAŞ
ÖNSÖZ

Önce bu Halk Ozanımızın öz geçmişini tanıyalım.

GARİP BEKTAŞ kimdir ve bu duruma nasıl gelmiştir? Ve Onun dünya görüşünü anlamak için bu ozanımızın hayatını ve yazmış olduğu şiirlerini felsefi, duygu, lirizm ve tasavvufi yönden inceleyerek bu ozanımızın ozanlığı ve kişiliği hakkında bir yargıya varmamız gerekiyor. Asrımızın en güçlü ve nefesli ozanlarından biri olan AŞIK GARİP BEKTAŞ hiç bir okul öğrenimi olmadığı halde kendisini toplum içinde yetiştirip, toplumla kaynaşarak okumayı ve yazmayı da öğrenmiş ve ebedî ağırlıklı şiirler yazmaya kendi kalemiyle başlamıştır.

Kendisi bu üstün yetenek ve başarısını Cenabı Hakkın bir lutfü saymakla, bilgi ve zekâsını da yine Yüce Allahın bir armağanı olarak değerlendirmektedir.

Biz şimdi bu ozan kardeşimizin hayat hikâyesini kendi dilinden dinleyerek değerli okuyuculara sunmaya bakalım.

AŞIK GARİP BEKTAŞ 1943 yılında Erzurum İlimizin Aşkale İlçesine bağlı (Şoik) yeni ismi Özler olan köyünde dünyaya gözlerini açıyor. Babası Mehmet Ali Ağa, Annesi Ballı Hanımdır. Bu çileli Ozanımızın babası M.Ali Ağanın ilk üç hanımından erkek çoçuğu olmamıştır. Dördüncü karısı ve GARİP BEKTAŞ'ın da öz annesi Ballı Hanımı da kendisine bir erkek evlat verir umut ve dileğiyle almıştır. Ballı Hanımdan ilk önce Selim ve Osman isminde iki erkek çocuk olmuşsa da bu yavrular daha körpe yaşta ölüp gitmişler.

Bu çocukların ölümü üzerine çok acılı üzüntülü günler geçiren M.Ali Ağa birgün hoş bir rüya görür. Rüyasında bir Pîr ona der ki: Mehmet Ali, sana bir oğlan çocuğu veririm ama, bütün servetini ve malını da elinden alırım, buna razı olur musun der. M.Ali Ağa da seve seve razı olurum. Yeterki sen bana bir oğlan çocuğu verme ihsanında bulun, bütün varlığımı da al görür der. Bunun üzerine Pîr de ona öyleyse kalk git Rıza Dedenin türbesi-

nin yanında bekle. Sabaha karşı iki atlı gelecek, bu atlılar Hacı Bektaş'dan gelip Horasan'a gidecekler. Onların atının ayağının altından bir avuç toprak al ve bir bakır tas içinde erit. Suyunun yarısını sen iç, yarısınıda hanımına içir. Bir oğlan çocuğun olacak adını da BEKTAŞ koyacaksın der. M.Ali Ağa görmüş olduğu bu güzel rüyanın etkisinden sıyrılarak hemen uyanır ve daha da uyuyamaz. Zaten sabah da yakınmış. Hemen Ballı Hanımı da uykudan uyandırarak Ona gördüğü rüyayı anlatır. O da hayırdır inşallah der ve öyleyse ne duruyorsun hemen kalk git der. M.Ali Ağada hemen kalkarak doğruca Rıza Dedenin türbesine gider ve beklemeye başlar. Zaten şafak söküp sabah olmak üzeredir. Tam bu sırada rüyasında görmüş olduğu Pîr ve yanındaki arkadaşı atlarıyla çıkıp gelirler. M.Ali Ağa hemen Pîrin ayağına kapanır ve onları evine davete buyur eder. Fakat Pîr ve arkadaşı işlerinin acele olduğunu söylerler. Sen rüyanda nasıl gördüysen öyle yap senin oğlan çocuğun olacak derler ve çekip giderler.

Onlar gittikten sonra M.Ali Ağa onların atlarının izinden bir avuç toprak alır ve evine döner.

Getirmiş olduğu bu toprağı bir bakır tasta eriterek tarif edildiği şekilde yarısını kendisi, diğer yarısını da hanımına içirir. Günler haftalar sonra Ballı Hanımın hamile olduğu kocası M.Ali Ağaya müjdelenir. Ve aylar sonrası da asrımızın en harabati ve çileli Ozanı GARİP BEKTAŞ dünya denen bu âleme gözlerini açar.

Hayatın hüzünlü, elemli ve acı cilveli günleri de GARİP BEKTAŞ altı yaşına ayak bastığı günlerde kendini gösterir. Çünkü babası M.Ali Ağa GARİP BEKTAŞ'ı öksüz, annesi Ballı hanımı da dul koyarak bu dünyadan çekip gider. Ve böylece de ne GARİP BEKTAŞ baba şefkati, ne de M.Ali Ağa evlat sevgisi görür. Bu tarihten itibaren de GARİP BEKTAŞ için çekilmez çileli günler başlamış olur.

Çünkü GARİP BEKTAŞ'ın annesi Ballı Hanım daha genç yaşta dul kalan bir hanım olduğu için, akrabalarının baskısına

dayanamayarak mecburen aynı köyden Güzel Ağa isminde biriyle evlenir. Ve böylece de GARİP BEKTAŞ çocuk yaşındayken hem babasız, hem de annesiz kalır. Hayatta yegane tutunacağı dal olarak iki öz, iki de üvey olmak üzere dört ablası vardır. Fakat bu ablalar yardım yerine miras kavgasına başlarlar. Üvey ablaları Kibar ve Hünkar ile öz ablaları Sona ve Gülcemal'de akrabaların teşvikiyle birlikte hareket ederek bizim Ozanı zor duruma sokarlar. GARİP BEKTAŞ henüz çocuk yaşta ve muavenete muhtaç bir kimse olduğu için mecburen üvey annesi gözleri âma Emine Hanımın yanına sığınır. Ve onun bunun yanında bu yaşlarda çıraklık ve çobanlık yaparak yaşam mücadelesi vermeye başlar.

GARİP BEKTAŞ bu acılı sıkıntılı günleri yaşayarak artık onaltı onyedi yaşlarına ayak basmıştır. Fakat bu kere talih onu tamamen yalnız bırakarak felek üvey annesi Emine Hanımı da alıp görürür, ve ozan böylece dünyada tek başına kala kalır. Fakat hayat acımasızdır, yaşamak için mücadele vermeye zorlar GARİP BEKTAŞ İki yıl daha köyde kaldıktan sonra ondokuz yaşlarına gelen ozan çaresiz kalan her Anadolu çocuğu gibi birgün kalkıp ver elini İstanbul diyerek yola koyulur. Bin türlü meşakkatten sonra bu taşı toprağı altın bilinen tezatlar şehrine O'da her gurbetci gibi ayak basar. Fakat daha zor ve çekilmesi müşkül acı günler başlar. Günlerce iş aradıktan sonra ilk iş olarak Galata Köprüsü iskelesinden iki bavul sırtına alarak Kuledibine götürür ve ücret olarak da iki lira para alır.

Daha fazla para kazanmak için daha ağır ve yorucu işler yapmaya başlar. Birgün yine aynı muhitte iki sandık civata sırtına alarak Perşembe pazarına götürür fakat o gün çok yorulur. O gece yatmak için gittiği Tophanedeki hemşehrilerinin bekar odasında sabahleyin kalktığı zaman burnundan kan geldiğini görür ve çok üzülür. Ondan sonra kendisine yeni bir iş aramaya başlar ve bir inşaata amelelik işi bulur çalışmaya başlar. Zaten yetimlikle büyüyen zayıf bünyesi bu işe de tahammül edemez ve çaresiz yine köyüne dönmeye karar verir. Ve köyüne döner. Köyde

de hastalık peşini bırakmadığı için müracaat ederek bir müddet Erzurum Devlet Hastanesinde yatarak tedavi görür. Biraz iyileşince yine köyüne döner. Fakat köydeki o eski komşuluk ve insanlık duyguları tamamen değişmiş insanlar görür.

Çaresiz olarak yeniden istanbula gelir ve Yeşilköy'de Kemal Bey isminde bir zatın yanında bahçivancılık yapmaya başlar. Artık Ozanımız için sılada, gurbette aynı ölçüdedir.

Aylar, yıllar derken Ozanın artık askerlik çağı da gelmiştir. 1963 yılında asker ocağına alınarak İzmir-Bornova 57 Top Tuğayında vatani görevini sürdürmeye devam eder. Aynı birlikte Vatani görevini tamamlayan Ozanımız tekrar İstanbula döner.

Artık İstanbul şehri onun için vaz geçilmez bir yurt, bir vatan olmuştur.

Evet, GARİP BEKTAŞ'ın yeniden İstanbula dönüşünden sonraki yaşam hikayesine devam edelim.

İstanbula ayak basışından üç beşgün sonra yine Yeşilköy muhitinde Tevfik Bey isminde bir zatın yanında bahçivanlık ve inşaat işlerinde çalışır. Bu işleride bırakarak seyyar satıcılık yapmaya karar verir. Bir müddet de bu işte çalıştıktan sonra 1976 yılında istanbul Belediyesine işçi kadrosu ile göreve alınır. Ve halen de İstanbul Belediyesi Park ve Bahçeler Müdürlüğü kadrosunda o günden bu güne aralıksız çalışmaktadır. Bu değerli ozan kardeşimle tanıştıktan sonra, yazılmış olduğu cevher gibi değerli şiirlerini bir araya toplayarak daktiloya çekmek, düzenlemesini ve tashihini yaparak kitap yapmaya hazır bir hale getirdim. Bu vesileyle de birincisi (GELDİM) ikincisi de (GÖRDÜM) isimli iki adet şiir kitabı yayınlandı. Bu kitaplar halen piyasada satılmaktadır. Yayınlanan elinizdeki (GEZDİM) isimli bu değerli eseri de yine hazırlamak görevi bana nasip oldu. Bu işi severek yaptım. Çünkü AŞIK GARİP BEKTAŞ hem değerli bir ozan, değerli bir dost ve de bütün insanlık için kıymeti ölçülmeyen hamiyetli eşsiz bir insandır.

AŞIK GARİP BEKTAŞ dördüncü şiir kitabını da (GİDİYORUM) ismi altında yayınlamak için bir hazırlık ve çaba içindedir.

Ozan AŞIK GARİP BEKTAŞ şiir yazmaya daha çocukluk yıllarında başlamıştı. Fakat hiç kimse onun böylesine güçlü ve nefesli bir ozan olacağına ihtimal vermiyor, ve hatta bazıları sokak serserisi, divane, mecnun diye alay bile ediyorlardı. Fakat o azminden ve emelinden hiç ayrılmadan Ey İnsanlar işte ben de bir insanım, yaşadığınız dünyada ben de varım, ve hatta çok güçlü bir ozan olarak varım diye kendisini güçlü şiirleri, yayınladığı kitaplar ve sevecen bin ruhun sahibi bir insan olarak topluma kabul ettirdi. Bugün GARİP BEKTAŞ'ı tanımayan, bilmeyen yok gibidir. Onu herkes tanır ve çok sever.

İlk yıllarda kendisini pek tanımayan insanlara bir şiirinde şöyle sesleniyor:

Yıllarca dolaştım fani cihanda
Gerçeği görmeyen beni bilmez ki.
Çalıştım dostluğa lâyık olmaya
Şu haksız insanlar beni bilmez ki.

Her maden bulunur benim dağımda
Türlü meyve biter gönül bağımda
Mevsimler oluşur geçen çağımda
Alim olmayanlar beni bilmez ki.

GARİP BEKTAŞ siteminde ve kahirlenmesinde yerden göğe kadar haklıdır elbet. Fakat bu hal ozanların değişmez kaderidir. Çünkü Ozanların değeri öldükten sonra bilinir. Nitekim Yunus Emre'ler, Karacaoğlan'lar, Pîr Sultan'lar, Dadaloğlu'ları, Aşık Dertli'leri ve yakın tarihimizin büyük Ozanı bizlerin de hocası olan rahmetli Aşık Veysel de sağlıklarından çok sonra kendilerine değer verilmeye başlamıştır.

Ama GARİP BEKTAŞ çok duygulu ve içli bir ozan olduğu için bu hali bir türlü kabullenemiyor. Bunun için de ikinci kitabı (GÖRDÜM) isimli kitabın arka kapağındaki şiiriyle yaşayan bugünkü insanlarımıza sitemle şöyle sesleniyor:

Beni sağlığımda bilmeyen dostlar
Ben öldükten sonra bilseler nolur.
Cesedim toprağa girdikten sonra
Kabrime çiçekle gelseler nolur.

Yılda bir kerecik sormayan dostlar
Perişan halimi görmeyen dostlar
Hakkın selâmını vermeyen dostlar
Mezarımda telkın verseler nolur.

GARİP BEKTAŞ der ki: yorgun bedenim
Karışıp toprağa gidecek tenim
Cesedimden ayrı kalacak canım
Beş metre kefene sarsalar nolur.

GARİP BEKTAŞ'ın bu gönül duygusuyla kaleme aldığı şiirindeki istek hepimizin diline tercüman olmaktadır.

AŞIK GARİP BEKTAŞ güçlü ozanlığının yanında mertliğiyle, dürüstlüğüyle, cömertliğiyle ve candan dostluğuyla sevilen ve sayılan bir insandır. Bir lokmasını kırk kişiyle paylaşır, hergün beş-on kişiye iyilik yapmazsa gönlü rahat etmez. Çünkü insan oğlunu Cenabı Hakkın en kutsal yarattığı canlı varlık bilir. Onun için de yine bir şiiriyle bu duygusunu şöyle dile getiriyor:

Tabiatta çok canlı var
İnsanı sevdim insanı.
Her canlıya saygı duydum
İnsanı sevdim insanı.

Tabiat insansız olmaz
Onsuz dünya hayat bulmaz
Yaşamanın zevki kalmaz
İnsanı sevdim insanı.

Ondan döner dünya çarkı
Kulun kuldan olmaz farkı
Ayırmadan hiç bir ırkı
İnsanı sevdim insanı.

Aklı yüce, fikri selim
Ondan doğar bütün ilim
Hem bilgili, hem de âlim
İnsanı sevdim insanı.

GARİP BEKTAŞ insan geldim
Ben insanı yüce buldum
İnsandan çok ilim aldım
İnsanı sevdim insanı.

Evet Garip Bektaş insan oğlunu çok sever ve sayar. Fakat insan olmak için de çok iyi insan olmak, gerçek insan olmak sıfatıyla nitelendiriyor ve diyor ki:

Gönül sahrasında Mecnun olmayan
Layâ'yı ne bilir, çölü ne bilir.
Arayıp özünde Hakkı bulmayan
Mevlâyı ne bilir, kulu ne bilir.

Kişi muhabbetin ehli değilse
Muhabbet bağının gülü değilse
Hakikata ermiş Velî değilse
Erkânı ne bilir, yolu ne bilir.

Ozan GARİP BEKTAŞ engin ve derin bir felsefenin de insanıdır. Gelmiş geçmiş bütün ozanlarımızın felsefesini, ilmini, tasavvufi görüşlerini çok iyi bildiği için, sanki onların çağında onlarla birlik yaşamış gibi onların da dertlerini, üzüntülerini, kederlerini ve dileklerini de birlikte güçlü kalemiyle dile getiriyor. Ve diyor ki:

Boşuna üzülme ozan kardeşim
İstiklâl Marşını yazanlar biziz.
Boş ver cehalete canım yoldaşım
Dünya tarihini çizenler biziz.

Tarihte söylenir bizim adımız
İnsanları sevmek gönül arzumuz
Ne olursa olsun birdir fikrimiz
Bozuk düzenlere kızanlar biziz.

Kâinatın sesi bizim sesimiz
Güneşin ışığı son nefesimiz
Gerçekleri görmek tek hedefimiz
Haksız oyunları bozanlar biziz.

Her zaman gür çıkar ozanın sesi
Ayrıcalık yapmaz, birdir dünyası
Sözünün eridir yoktur riyası
Başı dik, yüzü ak gezenler biziz.

GARİP BEKTAŞ yaşadığı çağın dertlerini, halk kesiminin istek ve dileklerini iyi bilen, haksızlıklara ve vurgun, sömürü düzenine yiğit yüreği, güçlü kalemiyle gözünü daldan, sözünü kuldan esirgemeden yazan bir ozandır. Yine bir çarpık sisteme isyan ederek şöyle sesleniyor:

Perde arkasına gizlenmiş beyler
Yine gizli işler çeviriyorlar.
Giyinmiş, kuşanmış, pozlanmış beyler
Gerçeği görünce kıvırıyorlar.

Göbekleri şişmiş, boyunlar kalın
Hesabı sorulmaz servetin, malın
Fırsat elinizde çalın ha çalın
Hergün milyonları deviriyorlar.

Fakirin sesine kulak vermezler
İşlerine gelmez, asla duymazlar
Dünyayı yeseler yine doymazlar
Emmi, dayı, hısım kayırıyorlar.

Evet böyle sesleniyor. Ve yine kalbi, gözü, gönlü doymaz insanlara ibret dersi verircesine onlara insan olmalarını, Hak yolunda yürümelerini, erdemli, özverili birer kişi olmalarını ve insan oğlunun Tanrının bir parçası olduklarını bilmeleri uyarısında bulunarak şu dizelerle duygusunu dile getiriyor:

Gönül Kâbesini aşk ile yaptım
Ateş bende, alev bende, köz bende.
Yaptığım Kâbeye kendim de taptım
İkrar bende, iman bende, öz bende.

Tanrıya inandım, puta tapmadım
Bir gönülde iki bina yapmadım
Ben nefsimden gayrisine çatmadım
Dilimdeki gerçek kelâm, söz bende.

Gönlümce bağlandım her dem birliğe
Güvenmedim mala, mülke, varlığa
Her zaman çalıştım ben insanlığa
Hak yoluna giden doğru iz bende.

Ozan GARİP BEKTAŞ'ın gönlü sevgi ve aşkla doludur. Bu aşk bir şehveti duygunun ürünü değildir. O hakkın ve halkının ve hatta bütün insanlığın âşığıdır. Eğer birini gönül duygusu veya insanî duygularla sevmiş onun âşığı olmuş, o da vefasızlık etmişse ozan biraz karamsar bakar olaya, incinmiş, gücenmiştir o artık. İşlemediği konu, dokunmadığı mevzu yoktur garibanın. İşte bu kerre de sitemle alır kalemi eline ve der ki:

Yırttım aşkın kitabını
Ben bir daha âşık olmam.
Dilime almam adını
Ben bir daha âşık olmam.

Cennet olsa aşkın yolu
Gidiyorum dertle dolu
Zehirdir yenilmez balı
Ben bir daha âşık olmam.

Kerem'de yandı bu nâra
Ermedi ulu didâra
Pîr Sultan çekildi dâra
Ben bir daha âşık olmam.

Ferhat'a kaya deldirdi
Dertli'yi dertle öldürdü
Hangi âşığı güldürdü
Ben bir daha âşık olmam.

GARİP BEKTAŞ karar kıldım
Gidenlerden ibret aldım
Günde yüzbin kere öldüm
Ben bir daha âşık olmam.

GARİP BEKTAŞ hayatı boyunca haksızlıklara uğramış çok çileler çekmiş ve çok mağdur olduğu zamanlar olmuştur. Haksızlık edenlere, gaddar olanlara, halden bilmez kimselere de bir şiiriyle şöyle sesleniyor Ozan.

Sen benim derdimi bilmezsin beyim
Beni benden dertli olanlar bilir.
Yazın yağmurlarla, kışın karlarla
Sokakta gariban kalanlar bilir.

Dertsize derdimi söylesem nolur
Ne derdimden anlar, ne derman olur
Derdi çekmeyene dert kolay gelir
Derdin deryasına dalanlar bilir.

Aç susuz dolaştım nice yıllarca
Yatakta yatmadım hafta, aylarca
Sana kolay gelir bu işler bence
Gözyaşını gizli silenler bilir.

Ömrümü geçirdim parasız pulsuz
Güvendiğim dostlar çıktı vefasız
Bir parça ekmeğe kaldım çaresiz
Çöplüklerden gıda alanlar bilir.

Şu GARİP BEKTAŞ'ı sen anla önce
Fakirler yaşarlar kendi gönlünce
Dertler sıralanıp dile gelince
Rahatı ölümde bulanlar bilir.

Ozan GARİP BEKTAŞ'ı bir ön sözle tanıtmak yukarıda da arzettiğim gibi bana nasip olmak şansı bu üçüncü keredir ama çok zorlanıyorum, Ozan hakkında yazdıklarım bir fazla söz etmek gibi geliyor bana. Çünkü o yazmış olduğu inci tanesi gibi özlü şiirleriyle kendisini ve bütün insanlığı, bütün kâinatı tarif ediyor. Bize yazacak bir şey bırakmıyor ki. Kitap içindeki şiirlere göz attıkça siz sayın okuların bana hak vereceklerine gönülden inanmaktayım.

Bu kerre de başka bir ince, insanî ve hassas duygulu bir gönülle işlediği şu şiirine göz atalım.

Taş atsalar gül sayarım
Ben kimseye darılmam ki.
Zehir içsem bal sayarım
Ben kimseye darılmam ki.

Çekseler özümü dâra
Yaksalar ateşe nâra
Kılıç vursalar bin kere
Ben kimseye darılmam ki.

Yüzseler tende derimi
Yara sarsa her yerimi
Kurban etseler serimi
Ben kimseye darılmam ki.

Her gün çarmıha tutsalar
Derin deryaya atsalar
Köle diyerek satsalar
Ben kimseye darılmam ki.

Sitem etmem hiçbir kula
Düşürseler halden hale
GARİP BEKTAŞ bile bile
Ben kimseye darılmam ki.

Bu denli alçak gönüllü olan GARİP BEKTAŞ bir Yunus Emre kadar da tasavvuf ozanıdır. O Leylâ'sını Yüce Allahın varlığında ve birliğinde görerek, bu duygu içinde eşi bulunmaz şu şiirini kaleme alıyor:

Kimse bilmez kimliğini
Bu ne güzel Leylâ Leylâ.
Akıl almaz varlığını
Bu ne güzel Leylâ Leylâ.

Bilmeyenler sırda derler
Belirsiz bir yerde derler
Derman imiş derde derler
Bu ne güzel Leylâ Leylâ.

Bilen yoktur menendini
Bağladi gönül bendini
Eşsiz yaratmış kendini
Bu ne güzel Leylâ Leylâ.

İsmi dillerde dolaşır
Adını âlem paylaşır
Gelmiş gönlümde eğleşir
Bu ne güzel Leylâ Leylâ.

GARİP BEKTAŞ Leylâ'sını
Gönlüm çeker sevdasını
Görmedim hiç böylesini
Bu ne güzel Leylâ Leylâ.

GARİP BEKTAŞ felsefesi ve çağdaş görüşüyle aydın fikirli, bütün insanların mutlu olmasını gönülden arzulayan, toplum bilinci bir yapıya sahiptir. Bütün insanları kardeşliğe ve birliğe davet eden şu şiiriyle buna en güzel örnek olmuyor mu.

Benden selâm tüm dünyaya
Yaşıyalım kardeş kardeş.
Kavga, dövüş olsun niye
Yaşayalım kardeş kardeş.

Atom, silâh atılmasın
Şu tabiat yıkılmasın
Boşuna kan dökülmesin
Yaşayalım kardeş kardeş.

Savaş değil, barış olsun
İnsanlığın yüzü gülsün
İnsanlar gerçeği bilsin
Yaşayalım kardeş kardeş.

Hepimiz Tanrı'nın kulu
Sevgidir Allahın yolu
Barış Türklüğün sembolü
Yaşayalım kardeş kardeş.

Her ozan gibi GARİP BEKTAŞ'ın da bir sevgilisi, bir Leylâsı, bir Şirini, bir Aslıhan'ı vardır elbet. Zaten ozan bir sevgi ağına dolaşmamış, bir sevda tuzağına düşüp esir olmamışsa gönlünde boşluk olur ve de en duygulu, en içli şiirler yazmaktan zorluk çeker. Bizim ozan da delice âşık olduğunu sevgilisini delice sevdiğini şu şiiri ile dile getirmiyor mu:

Eğer suçum bir güzeli sevmekse
Onun aşkı için öldürün beni.
Sevdiğim güzelin aşkı kalbimde
Aşk delisi diye bildirin beni.

Sevdikçe bu gönlüm sever delice
Sevdiğimin ismi dilimde hece
Hayâli karşımda hem gündüz, gece
Aşkın defterinden sildirin beni.

Ben aşkı bilirim herşeyden önce
Güzeli severim kendi gönlümce
Uğruna ölürüm yeri gelince
Abdestsiz, namazsız kaldırın beni.

GARİP BEKTAŞ aşkı böyle yazarım
Sevgiyle doludur gönül pazarım
Ben yârin aşkıyla ağlar gezerim
Verin sevdiğimi güldürün beni.

Evet saygıdeğer okur. Böylece Önsözün de, sonsözün de sonuna geldik. Yalnız bir konuya da dokunmadan geçemeyeceğim. GARİP BEKTAŞ biz ozan kardeşlerini, biz de kendisini ölesiye severiz. Günümüzün ünlü ozanlarından AŞIK HÜDAİ, GARİP BEKTAŞ için (Garip kalmış Garip Bektaş) isimli bir şiir yazmıştı onu, bir de ben (Bizim AŞIK GARİP BEKTAŞ İkinci bir HACI BEKTAŞ) diye bir şiir yazmıştım bunları. Bir de GARİP BEKTAŞ'ın isteği üzerine çok sevdiği ve her gün rahmetle andığı büyük Ozan rahmetli AŞIK DAİMİ, AŞIK HÜDAİ ve AŞIK YENER, ADİL ALİ ATALAY (VAKTİDOLU) imzalarıyla AŞIK GARİP BEKTAŞ'ın şiirleri arasında bu kitap içinde bulacaksınız.

Kendisinin bana (BABA), benim de kandisine (EVLAT) dediğim ve gerçekten de kardeşim ve evlâdım gibi sevdiğim ve saydığım AŞIK GARİP BEKTAŞ gibi güçlü, nefesli bir ozanın yanında olmak, yardımda bulunmak ve hizmetini görmek benim için bir şeref borcu idi. Bu görevi yerine getirebilmişsem kendimi mutlu ve bahtiyar sayarım.

AŞIK YENER

17 Temmuz 1992
Tophane-İSTANBUL

ŞÜKRAN BORCU

Ehlibeyt yolunun güzel yolcusu,
Bu yolun çağımız Türkiye'sindeki Mürşidi,
Bu çağdaş ve uygar felsefenin devamı için ömrünü
bu uğurda harcayan yiğit neferi,
Büyük düşünür,
Yüce Ozan,
Saygı değer insan,
Can Yayınlarının sahibi
Gönül dostum, can kardeşim
Sayın ADİL ALİ ATALAY Bey'e,
Maddi ve manevi desteğiyle bu kitabın basım ve
yayınlanmasını sağladığı için,
Tarih önünde, siz sayın okurlar huzurunda sevgi ve saygılarımla
minnet ve şükranlarımı sunmayı bir şeref borcu bildim.

NOT:
Sayın Okurlarım,
Canım kadar sevdiğim ÂŞIK DAİMİ'nin bir şiirini de kitabıma aldım.
Kendisine Yüce Allah'tan rahmet dilerim.
Canım dostlarım, ayrıca sizler için bir de filim senaryosu hazırlıyorum. Hakkın inayetiyle.
Saygılarımla arz ederim.

AŞIK GARİP BEKTAŞ

GEZDİM

Gönül âleminde, aşkın çölünde
Nice yağmur ile kar ile gezdim.
Ömrümü bitirdim sevda yolunda
Ağlayıp, sızlayıp zâr ile gezdim.

Yorulmadan dağı taşı aşarak
Bir güzelin peşi sıra koşarak
Kızgın güneşlerde yanıp pişerek
Sinemde ateşle, nâr ile gezdim.

Kar demeden, kış demeden dolaştım
Ben derdimi tabiatla paylaştım
Ömür bitti, son menzile ulaştım
Kesildi takatim zor ile gezdim.

Ben kendi derdimle sürdüm devranı
Geçip gitti bu ömrümün kervanı
GARİP BEKTAŞ bir güzelin hayranı
Hayalimde olan yâr ile gezdim.

NE BİLİR

Gönül sahrasında Mecnun olmayan
Leylâ'yı nebilir, çölü ne bilir.
Arayıp özünden Hakkı bulmayan
Mevlâ'yı ne bilir, kulu ne bilir.

Kişi muhabbetin ehli değilse
Muhabbet bağının gülü değilse
Hakikata ermiş Velî değilse
Erkânı ne bilir, yolu ne bilir.

Aşkın şarabını içip kanmayan
Kıblesini sevdiğine dönmeyen
Kerem olup Aslı'sına yanmayan
Ateşi ne bilir, külü ne bilir.

Yâr zülfünü tarayıp da dizmeyen
Ak göğsünün düğmesini çözmeyen
Dudağından şeker, şerbet ezmeyen
Kaymağı ne bilir, balı ne bilir.

GARİP BEKTAŞ der ki: gönül birliği
Özümde aradım cümle varlığı
Aradıkça buldum her güzelliği
Kendini bilmeyen, eli ne bilir.

İTFAYİCİ

Yine haber geldi yangın var imiş
Kendine dikkatli bak İtfayici.
Senin de vazifen gayet zor imiş
Bu işin çaresi yok İtfayici.

Yangın olur acı siren çalırsın
Kısmetini ateşlerden alırsın
Belki şehit düşer, belki kalırsın
Yardımcınız olsun Hak İtfayici.

Yangını duyunca koşar gelirsin
Can kurtarmak için candan olursun
Yavruların seni bekler bilirsin
Mihferin başına tak İtfayici.

Her zaman yiğitsin, hemi de mertsin
İnsanlığa hizmet eden cömertsin
Vatan, millet için büyük nimetsin
Olsun senin yüzün ak İtfayici.

GARİP BEKTAŞ hizmetini bilirim
İnsanlık adına örnek alırım
Her zaman sizlere sadık kalırım
Vatana hizmetin çok İtfayici.

DERİM

Zulmün kaynağını sorsalar bana
Ta Âdem'den beri geliyor derim.
Ölüm fermanı da verseler bana
Bu gerçeği âlem biliyor derim.

Gerçekler gizlenmiş çıkar ardına
Herkes düşmüş çıkarının derdine
Canım kurban olsun mertler merdine
Dünyada zalimler gülüyor derim.

Milyar senelendir zulüm bitmiyor
Elim bağlı buna gücüm yetmiyor
Barış kuşları da susmuş ötmüyor
Fakirler perişan ölüyor derim.

Hiç kimse bu derde çare bulmuyor
Gidenler gidiyor, geri gelmiyor
Âlem ölse zalim Mervan ölmüyor
Ettiği yanına kalıyor derim.

Başımızdan gitmez zalimin piçi
Bütün işlediği insanlık suçu
Yalanlar doyurmaz bu kadar açı
Gelen hakkımızı çalıyor derim.

Gel GARİP BEKTAŞ'ım olma yalancı
Bir dilim ekmeğe oldum dilenci
Merhametsiz kulun olmaz inancı
Yalanlar gerçeği siliyor derim.

ÂŞIK DÂİMÎ

Muhabbet deminde sana doymadan
Terkeyleyip gittin Âşık Dâimî.
Sakladın derdini kimse duymadan
Terkeyleyip gittin Âşık Dâimî.

Türküler söyledin, sazını çaldın
Aşkın deryasına derinden daldın
Ecelin elinden çaresiz kaldın
Terkeyleyip gittin Âşık Dâimî.

İsmin söylenecek çağlar boyunca
Gönüller hoş olur ismin duyunca
Hasretlik okları kalbe deyince
Terkeyleyip gittin Âşık Dâimî.

Seni çok üzmüştü Musa'yı Kâzım
İnsanlık şehidi o iki gözüm
İsmine yakışır şehitlik sözüm
Terkeyleyip gittin Âşık Dâimî.

Aşıklar çok sever merdi, yiğidi
Yiğit ile merde yazar ağıdı
Bu GARİP BEKTAŞ'ın size öğüdü
Gönül dostumuzdur Âşık Dâimî.

YARALAMAYIN

Size söylüyorum zalim insanlar
Güzel tarihimi karalamayın.
Gerçek insan olan gerçeği anlar
Acı sözle beni yaralamayın.

Ben korkak değilim, yiğidin merdi
Yiğit olduğumu kâinat gördü
İnsanlık derdidir gönlümün derdi
Derdimi artırıp sıralamayın.

Gerçek er olanlar zulümü sevmez
Zalimin zulmüne hiç boyun eğmez
Yiğitçe ölene mezar gerekmez
Boş mezarı bana kiralamayın.

GARİP BEKTAŞ gerçek benim özümdür
Gerçekleri gören iki gözümdür
Asil namus yine Türklük sözümdür
Yalanla kapımı aralamayın.

BAKSANA

Aldatır insanı cilvesi, nazı
Sevdiceğim bu dünyaya baksana.
Kimi güldürdü ki, güldürsün bizi
Sevdiceğim bu dünyaya baksana.

Bir sabahı vardır, bir de akşamı
Çekmekle bitmiyor çilesi, gamı
Nasıl olsa batar birgün bu gemi
Sevdiceğim bu dünyaya baksana.

Boşuna üzersin kendi kendini
Aşık olan çözer aşkın bendini
Kimse bilmez dümenini fendini
Sevdiceğim bu dünyaya baksana.

Zaten dört mevsimdir bizim ömrümüz
İsterdim severek geçsin günümüz
Nasıl olsa ayrılıktır sonumuz
Sevdiceğim bu dünyaya baksana.

Bu GARİP BEKTAŞ'ı üzmeye değmez
Darılıp, gücenip kızmaya değmez
Sevgi bağlarını çözmeye değmez
Sevdiceğim bu dünyaya baksana.

NASILSIN GÖNÜL

Ne çekersin bu dünyanın gamını
Bu aşkın elinden esirsin gönül.
Kim sürdü ki devranını, demini
Daha uyanmadın, gafilsin gönül.

Gıdanı alırsın dertten, çileden
Uslanmak bilmezsin, bilmem ki neden
Kahrını çekmekten yoruldu beden
Onun için böyle sefilsin gönül.

Dört mevsim yaşadın, her renge girdin
Karşılıksız sevdin, ne fayda gördün
Nice güzellere boş umut verdin
Artık umutların kesilsin gönül.

Dünyaya haykırdın sevda çölünde
Yorulmak bilmedin aşkın yolunda
Yâr ismini bırakmadın dilinde
Feryadın, figânın kısılsın gönül.

Bu GARİP BEKTAŞ'ı dinle nolursun
Birazcık halimden anla nolursun
Belki dertlerime derman bulursun
Yârdan ayrılalı nasılsın gönül.

BOZULUR

Minnetle koklamam namert gülünü
Gönlümün edebi udu bozulur
Yemem sofrasında kaymak, balını
Ağzımın lezzeti, tadı bozulur.

Muhabbet bağına diken doldurmam
Doldurup da yâdelleri güldürmem
Ben derdimi cahillere bildirmem
Gönlümde oturan Kadı bozulur.

Cahile kızarak kötülük etmem
Kimseye darılmam, asla kin tutmam
Dostlar, cahil ile Cennete gitmem
Cenneti Alânın adı bozulur.

GARİP BEKTAŞ minnet etmem dünyaya
Aşkım için katlanırım cefaya
Ben düşkün değilim zevke, sefaya
Dostlar değil, elin yâdı bozulur.

SÖYLESİN

Dillerin doğruyu söylemiyorsa
Bırak da gerçeği gözler söylesin.
Vicdanın şahitlik eylemiyorsa
Bırak da gerçeği gözler söylesin.

Madem vicdanını karalıyorsan
Sözünle kalbimi yaralıyorsan
Peşpeşe yalanlar sıralıyorsan
Bırak da gerçeği gözler söylesin.

Bizde affedilir böyle kusurlar
İster yıllar geçsin, ister asırlar
Aramızda kalsın bu gizli sırlar
Bırak da gerçeği gözler söylesin.

Kabirde sorulsun bana ettiğin
Gel inkar eyleme nolur sevdiğim
Yanına kalmasın senden çektiğim
Bırak da gerçeği gözler söylesin.

Bu GARİP BEKTAŞ'ı kırılmaz sanma
Seven sevdiğine darılmaz sanma
Bana ettiklerin sorulmaz sanma
Bırak da gerçeği gözler söylesin.

SUSUP GİDİYOR

Sevda denizinde aşk fırtınası
Yine dalgalandı esip gidiyor.
Temelden yıkıldı gönül binası
Yârda muhabbeti kesip gidiyor.

Bir zaman yârini özleyen gönül
Gectiği yolları gözleyen gönül
Uğrunda ağlayıp, sızlayan gönül
Şimdi sevdiğine küsüp gidiyor.

Sevgiyle yüzüme bakan gözleri
Kalbimde silinmez aşkın izleri
Yoksa yalan mıydı sevgi sözleri
Neden suratını asıp gidiyor.

Sessizce akıyor gözümün seli
Yine acı esti sevdanın yeli
Bu ayrılık beni edecek deli
Bağrına taşları basıp gidiyor.

GARİP BEKTAŞ düştüm, derde kedere
Yine boyun eğdim zalim kadere
Kaderin elinde kaldım biçare
Söyleyen dillerim susup gidiyor.

BENDE

Gönül Kâbesini aşk ile yaptım
Ateş bende, alev bende, köz bende.
Yaptığım Kâbeye kendim de taptım
İkrar bende, imam bende, öz bende.

Tanrı'ya inandım, puta tapmadım
Bir gönülde iki bina yapmadım
Ben nefsimden gayrisine çatmadım
İkrarına bağlı kalan söz bende.

Gönlümce bağlandım her dem birliğe
Güvenmedim mala, mülke, varlığa
Her zaman çalıştım ben insanlığa
Hak yoluna doğru giden iz bende.

Canımı cânana kurban eyledim
Bir zaman dünyayı seyran eyledim
Sanmayın dostlarım yalan söyledim
Gerçekleri görüp giden göz bende.

Güzel sevdim, şu âlemden kıskandım
Boşuna inandım, boşuna yandım
Her gördüğüm güzel yâr olur sandım
Sitem bende, eda bende, naz bende.

Aşk ile boyandım ben baştan başa
Ben kendi kendime ettim temaşa
Sevdalı diyorlar GARİP BEKTAŞ'a
Türlü türlü çekilmeyen poz bende.

NEYİMİZE

Diyorlar ki bugün bayram,
Bayram bizim neyimize.
Haksız döner çarkı devran
Bayram bizim neyimize.

Fakirlere dünya darken
Bir ekmeğe muhtaç varken
Anadolum kan ağlarken
Bayram bizim neyimize.

Zaten gönlümüz yaralı
Zalim ok vurdu vuralı
Olmuşuz bahtı karalı
Bayram bizim neyimize.

Sönmüş sevgi meşalesi
Yıkılmış gönül kalesi
Başta yoksulluk belâsı
Bayram bizim neyimize.

Bilerek girdik bu yola
Meyva ağır gelmez dala
Zevkimiz, sefamız çile
Bayram bizim neyimize.

GARİP BEKTAŞ bayram etmez
Dertlerine neşe katmaz
Zenginler fakiri tutmaz
Bayram bizim neyimize.

GİDERİM

Benim çok acayip hallerim vardır
Ben benden habersiz yaşar giderim.
İnişli, yokuşlu yollarım vardır
Bütün engelleri aşar giderim.

Bana dar geliyor bazen yer yüzü
Açmıyor gönlümün gülü, nergizi
Bendinden coşunca aşkın denizi
Deryadan deryaya taşar giderim.

Bazen bedenimi dörde bölürüm
Bütün ilimleri arar bulurum
Bazen sofu, bazen softa olurum
Ben kendi kendime şaşar giderim.

Bazen aşka gelir güzel severim
Sevdiğim güzele saygı duyarım
Bir an gelir sevdiğimi kovarım
Sonra yâr peşinden koşar giderim.

Bazen Tanrı'ya da dargın gezerim
Bazen gönül yapar, bazen üzerim
Ağaçtaki bir yaprağa benzerim
Sonbahar gelince düşer giderim.

İşte GARİP BEKTAŞ acayip halım
Zehire karıştı kaymağım, balım
Menzile varmaya az kaldı yolum
Nikahsız dünyayı boşar giderim.

LEYLÂ LEYLÂ

Kimse bilmez kimliğini
Bu ne güzel Leylâ Leylâ.
Akıl almaz varlığını
Bu ne güzel Leylâ Leylâ.

Bilmeyenler sırda derler
Belirsiz bir yerde derler
Dermanımış derde derler
Bu ne güzel Leylâ Leylâ.

Bağlamış gönül bendini
Eşsiz yaratmış kendini
Kimse bilmez menendini
Bu ne güzel Leylâ Leylâ.

İsmi dillerde dolaşır
Kendini âlem paylaşır
Gelmiş gönlümde eğleşir
Bu ne güzel Leylâ Leylâ.

GARİP BEKTAŞ Leylâsını
Gönlüm çeker sevdasını
Görmedim hiç böylesini
Bu ne güzel Leylâ Leylâ.

EFENDİM

Hakkın bildiğini kuldan saklamam
Özüm ile sözüm birdir efendim.
İlimsiz kişiden ilim beklemem
Hakikat dediğin sırdır efendim.

Kimseyi incitmem, kalbini kırmam
Rızasız bahçenin gülünü dermem
Kişinin kusurun yüzüne vurmam
Herkesin kusuru vardır efendim.

Ben beni bilirsem Hak bende demek
Ben beni bilmezsem zâyolur emek
Müminin görevi gerçeği görmek
Cehalet dediğin zordur efendim.

Elimden geldikçe eylik eylerim
Hakkın gösterdiği yoldan giderim
Kişi cahil ise kime ne derim
Gerçeği görmeyen kördür efendim.

GARİP BEKTAŞ hiç kimseyi aldatmam
Aldatıp kendimi belâya atmam
Cahilin gittiği yollardan gitmem
Zararım da bana kârdır efendim.

OLSUN

Bir güzel isterim yaradan senden
Benim gibi kalpten vurulmuş olsun.
Esirgeme nolur canânım benden
İnsanlık yolundan yorulmuş olsun.

Bağlı kalsın ikrarına özüne
Kem katmasın kelâmına sözüne
Muhabbet nurları doğsun yüzüne
Günahı, sevabı sorulmuş olsun.

Diliyle sözlesin gerçek kelâmı
Gönülden gönüle versin selâmı
Mesteylesin muhabbeti âlemi
Muhabbet balıyla yoğrulmuş olsun.

Arasın özünden bulsun Mevlâ'yı
Aratmasın bana başka Leylâ'yı
GARİP BEKTAŞ böyle gönül almayı
Sıtkıyla Mevlâ'ya sarılmış olsun.

OSMAN

Bu mezarda yatan yiğit
Giresinlu Gazi Osman.
Senin için yazdım ağıt
Giresinlu Gazi Osman.

Gidip Kore'de savaştı
Düşman çemberine düştü
Yine zafere ulaştı
Giresinlu Gazi Osman.

Komutanın Celâl Dora
Senin ile düştü dara
Düşmandan aldınız yara
Giresinlu Gazi Osman.

Geri dönüp yurda geldin
Yurdunda yuvasız kaldın
Tophane'de garip öldün
Giresinlu Gazi Osman.

Böyle midir Türk'ün şanı
Gazilere sevgi hanı
Zalimler aç koydu seni
Giresinlu Gazi Osman.

GARİP BEKTAŞ babam gazi
Gönlüm buna olmaz razı
Ağlıyorum bazı bazı
Giresinlu Gazi Osman.

NİCE GÖNÜL

Senin kahrın çekilmiyor
Bu ettiğin nice gönül.
Derdini kimse bilmiyor
Sözün gider güce gönül.

Eğer kişi cahil ise
Söz anlamaz gafil ise
Nefsi için kâfir ise
Etmez ilmi hece gönül.

Kalın kafaya söz girmez
Kördür, gerçekleri görmez
Her kişi kendini bilmez
Gündüz Ona gece gönül.

Cana kıyar çıkar için
Bunu bilmiyorsun niçin
Doğru demek senin suçun
Sakın uyma piçe gönül.

GARİP BEKTAŞ bıktım senden
Usandırdın beni benden
Neyin var ki bu cihandan
Sakın uçma yüce gönül.

AŞKINA

Bir canım var idi verdim erenler
Kerbelâ'da Şah Hüseyin aşkına.
Serimi meydana serdim erenler
Kerbelâ'da Şah Hüseyin aşkına.

Aşkın ateşine yaktım özümü
Uyandım gafletten, açtım gözümü
Muhammed, Ali'ye verdim sözümü
Kerbelâ'da Şah Hüseyin aşkına.

Bütün kâinatı eyledim seyran
Hakkın emri ile dönüyor devran
Dosta varmak için yürüyor kervan
Kerbelâ'da Şah Hüseyin aşkına.

Varıp kapısına yüzümü sürdüm
Erenler cemine kusursuz girdim
Bütün gerçekleri orada gördüm
Kerbelâ'da Şah Hüseyin aşkına.

GARİP BEKTAŞ der ki: kurbanlık koçum
O canânı sevmek benim tek suçum
Kınamayın dostlar yanıyor içim
Kerbelâ'da Şah Hüseyin aşkına.

İŞÇİLERİ

Sanmayın ki onlar öldü
Bizim maden işcileri.
Onlar kalplere gömüldü
Bizim maden işcileri.

Kazma ile kürekleri
Çeliktendir bilekleri
Sevgi dolu yürekleri
Bizim maden işcileri.

Patladı Grüzocağı
Üzerine yıktı dağı
Aslan gibidir yüreği
Bizin maden işcileri.

Vatan için verdi canı
Damarında şehit kanı
Ağlattı bütün cihanı
Bizim maden işcileri.

Namustur Onun emeği
Alın teridir yemeği
Helaldir aşı, ekmeği
Bizim maden işcileri.

Canımdır yavrusu, eşi
Onlar emeğin güneşi
Ağlattı GARİP BEKTAŞ'ı
Bizim maden işcileri.

ERZİNCAN

Yine viran oldu bahçe, bağların
Yıkıldı her yanın senin ERZİNCAN.
Hasret doldu ovaların, dağların
Yıkıldı her yanın senin ERZİNCAN.

Tarihler boyunca bahtın karalı
Vatanın, milletin bağrı yaralı
Felek sillesini vurdu vuralı
Yıkıldı her yanın senin ERZİNCAN.

Elliüç yıl geçmiş idi aradan
Yine kan akıyor aynı yaradan
Esti acı poyraz geçti burudan
Yıkıldı her yanın senin ERZİNCAN.

Bıraktın bizleri dertli çaresiz
Kimini annesiz, kimin babasız
Kimini bıraktın yurtsuz, yuvasız
Yıkıldı her yanın senin ERZİNCAN.

Mateme büründü toprağın, taşın
Hiç yüzü gülmüyor doğan güneşin
Derdi çok büyüktür GARİP BEKTAŞ'ın
Yıkıldı her yanın senin ERZİNCAN.

GARİP BEKTAŞ

Tophane'de yapayanlız
Garip kalmış GARİP BEKTAŞ.
Sanki gönlü derya deniz
Garip kalmış GARİP BEKTAŞ.

Duvarda asılı sazı
Belli değil bahar, yazı
Ne oğlu var, ne de kızı
Garip kalmış GARİP BEKTAŞ.

Bir yatak, bir de divanı
Üzerinde kuru canı
Biliyor ki dünya fani
Garip kalmış GARİP BEKTAŞ.

Sığınmış bir viranede
Farkı yoktur divanede
Ömrü geçmiş Tophane'de
Garip kalmış GARİP BEKTAŞ.

Ne emmi var, ne de dayı
Her çileden almış payı
Benzeri ÂŞIK HÜDÂİ
Garip kalmış GARİP BEKTAŞ.

ÂŞIK HÜDAİ

VUR BENİ

Hiç kimseler aramıza giremez
Çok seviyor o canânım yâr beni.
Bizi bizden başkaları bilemez
İster isen ol Mevlâya sor beni.

Sevdası gizlenmiş yanar özümde
Duman çıkmaz ateşimde közümde
İsmi cismi lisanımda sözümde
Aç gözünü can evinden gör beni.

Her can ermez bu sevdanın sırrına
Ateş düşmez sinesine, serine
Can veremez sevdiğine, yârine
Canım kurban nazlı yâre ver beni.

Çicekle süslendi gönlümün bağı
Sönmeden kalbimde aşkın ocağı
Açtım sana sevgi dolu kucağı
Nazlı yârim al sinene sar beni.

Eğer açılırsa yârla aramız
Sanmam ki sarılsın bizim yaramız
GARİP BEKTAŞ ne söylesem faydasız
Ondan sonra acımadan vur beni.

BENİM

Cansız gezen bir canım var
Geçip giden zaman benim.
Kansız gezen bir canım var
Gök yüzünde duman benim.

Bazen açık, bazen sırda
Sevgiyle gizliyim serde
Yâr gözüme çekti perde
Kalplerdeki güman benim.

Sayfa sayfa kitaplarda
Kalpten kalbe hitaplarda
Sevgilerde, hürmetlerde
Arar isen hemen benim.

Yenilmeyen pehlivanım
Cümle canlı benim canım
Asil insandır ünvanım
Aşk Ordusu, Tümen benim.

GARİP BEKTAŞ zahir, batın
İnsandaki her sıfatın
Asla biçilmez kıymetin
Din ile de iman benim.

BARIŞALIM

Üç günlük dünyada dargın durulmaz
Darılma sevdiğim gel barışalım.
Gerçek seven sevdiğinden ayrılmaz
Darılma sevdiğim gel barışalim.

Zordur ayrılığın açtığı yara
Ayrılık derdine bulunmaz çare
Dargın gitmeyelim ulu didâra
Darılma sevdiğim gel barışalım.

Muhabbettir bu dünyamn âlemi
Sana söylediğim Hakkın kelâmı
Seven sevdiğinden kesmez selâmı
Darılma sevdiğim gel barışalım.

Sevgi bağlarına diken doldurma
Doldurup da yâdelleri güldürme
Aramızda muhabbeti kaldırma
Darılma sevdiğim gel barışalım.

Eğer incitirsen GARİP BEKTAŞ'ı
Doğmasın üstüne barış güneşi
Yaksın seni ayrılığın ateşi
Darılma sevdiğim gel barışalım.

LAZIM

Elin yâri güzel çirkin
Gönül senin neyen lâzım.
Divaneden yoktur farkın
Gönül senin neyen lâzım.

Alan almış, satan satmış
Acı, tatlı tadan tatmış
Yaradan böyle yaratmış
Gönül senin neyen lâzım.

Sanki bunda kârın mı var
Dert görmedik yerin mi var
Güzel, çirkin yârin mi var
Gönül senin neyen lâzım.

Sen kimseyi hakir görme
İncitip kalbini kırma
Sakın sırrın yâda verme
Gönül senin neyen lâzım.

GARİP BEKTAŞ böyle bilir
Gerçek sevenler sevilir
Bel ki sana kemlik gelir
Gönül senin neyen lâzım.

BULDUM

İnceledim her zerreyi
Ben kendimi bende buldum.
Aradım Arzı kürreyi
Ben kendimi bende buldum.

Yedi iklim dört mevsimde
Her canlıda, her isimde
Tanrı ismi var sesimde
Ben kendimi bende buldum.

Aslında ufak zerreyim
Kimse bilmez neden, neyim
Paha biçilmez bir şeyim
Ben kendimi bende buldum.

Aldığım lezzette, tatda
Okuduğum her kitapta
Cümle sırrı hakikatta
Ben kendimi bende buldum.

GARİP BEKTAŞ Tanrı bende
Gizlenmişiz bir bedende
Hakikat Hakka gidende
Ben kendimi bende buldum.

İMAM

Tatlı güzel dillerine kurbanım
Sabah ezanını okuyan İmam.
Hakka giden yollarına kurbanım
Sabah ezanını okuyan İmam.

Allah bir, Muhammed ismi dilinde
Ayırma özünü Hakkın yolunda
Sesin hoş geliyor seher yelinde
Sabah ezanını okuyan İmam.

Müminler uyanır senin sesine
Güller koku katar her nefesine
Yönünü dönmüşse Hak Kıblesine
Sabah ezanını okuyan İmam.

Toplanır cemaat kılınır namaz
Herkes yaradana ediyor niyaz
Gönül birliğiyle verirsin vaaz
Sabah ezanını okuyan İmam.

Sesin andırıyor Bilâl Habeş'i
Üzerine doğsun ilmin güneşi
Yine hoş eyledin GARİP BEKTAŞ'ı
Sabah ezanını okuyan İmam.

İKİNCİ BİR HACIBEKTAŞ

Mayasında asil kan var
Dostluğa getirmez zarar
Her gönülde dostluk arar
Bizim AŞIK GARİP BEKTAŞ
İkinci bir HACI BEKTAŞ.

Bir damla suyu çay eder
Bütün âleme yayeder
Bir lokmasın bin pay eder
Bizim AŞIK GARİP BEKTAŞ
İkinci bir HACI BEKTAŞ.

Bir dost gördümüydü hele
Dostça bakar güle güle
Kendi yemez, verir ele
Bizim AŞIK GARİP BEKTAŞ
İkinci bir HACI BEKTAŞ.

Bulunmaz garazı, kastı
Gönüllere sermiş postu
Bütün kâinatın dostu
Bizim AŞIK GARİP BEKTAŞ
İkinci bir HACI BEKTAŞ.

Ne kırılır, ne de küser
Ne kimseye surat asar
Alemi bağrına basar
Bizim AŞIK GARİP BEKTAŞ
İkinci bir HACI BEKTAŞ.

Hep arar yanında yoksan
Güler, sinesini yaksan
Bir tek Veli'liği noksan
Bizim AŞIK GARİP BEKTAŞ
İkincisi bir HACI BEKTAŞ.

Demez, şunun günahı var
Ne kimseye bir ahı var
Tophane'de dergâhı var
Bizim AŞIK GARİP BEKTAŞ
İkinci bir HACI BEKTAŞ.

Sanki Ulu Han gibidir
Kalplerde mihman gibidir
Can içinde can gibidir
Bizim AŞIK GARİP BEKTAŞ
İkinci bir HACI BEKTAŞ.

Der: Muhammed Hak Sultanı
Çok sever Şahı Merdan'ı
Ehlibeyt'e adar canı
Bizim AŞIK GARİP BEKTAŞ
İkinci bir HACI BEKTAŞ.

Daima cömertlik işi
Bulunmaz menendi eşi
ÂŞIK YENER'in kardeşi
Bizim AŞIK GARİP BEKTAŞ
İkinci bir HACI BEKTAŞ.

ÂŞIK YENER

30.5.1992, Tophane

YİNE

Bizim Kırat meydanlarda
Kişneyerek döndü yine.
Sağı, solu haşlayarak
Fakir Memo yandı yine.

Yanında da Leylek kuşu
Burnu uzun, sivri başı
Zordur bu milletin işi
Ocağımız söndü yine.

Kör Şeytanın kabalığı
Susuz öldürdü balığı
Boz eşşeğin babalığı
Ters katıra bindi yine.

Bol keseden savuruyor
Yakıp yıkıp kavuruyor
Güzel yalan kıvırıyor
Bizi keriz sandı yine.

Çok dinledim nârâsını
Aldım gönül yarasını
Herkes savdı sırasını
GARİP BEKTAŞ yandı yine

SORMADAN GİTTİ

Arzuhal yazmıştım Kenan Paşa'ya
Haksızlardan hesap sormadan gitti.
O da düşkünümüş zevke sefaya
Zalimlere ceza vermeden gitti.

Zamana uyarak döndü köşeyi
Şimdi Marmaris'te sürer neşeyi
Bu millet neylesin böyle Paşayı
Verdiği sözlerde durmadan gitti.

İkinci Atatürk bilmiştik Onu
Benim görüşlerim aldattı beni
Hani Atatürk'ün sevgisi hani
Zulmün zincirini kırmadan gitti.

Sana da kalmadı bizim Çankaya
Oniki Eylül'ün tutmadı maya
Bak yine haksızlar çıktı ortaya
Yurdu soyanları görmeden gitti.

Yaralı bıraktın GARİP BEKTAŞ'ı
Doğmasın üstüne Hakkın güneşi
Belâdan kurtulmaz milletin başı
Azgın yaramızı sarmadan gitti.

YAVAŞ YAVAŞ

Nazlı yârla yollarımız
Ayrılıyor yavaş yavaş.
Yaprak açan güllerimiz
Devriliyor yavaş yavaş.

Böyledir dünyanın fendi
Aldatıp herkesi yendi
Ömür çarkı terse döndü
Çevriliyor yavaş yavaş.

Felek ters yazmış fermanı
Kesildi dizin dermanı
Toplandı ömür harmanı
Savruluyor yavaş yavaş.

Vücut şehrim baştan başa
Can dayanmaz bu ataşa
Bakan yok GARİP BEKTAŞ'a
Kavruluyor yavaş yavaş.

ŞİMDİ

Mevsim döndü son bahara
Gazel döker bağlar şimdi.
Gönül dayanmaz kahıra
Nazlı yârim ağlar şimdi.

Hasret yakar sinesini
Yıkar gönül hanesini
Gör feleğin çilesini
Göz yaşları çağlar şimdi.

Belki bana sitem eder
Gönlü dolar gamla keder
Terkeyleyip beni gider
Yol vermesin dağlar şimdi.

GARİP BEKTAŞ gözüm nemli
Geziyorum gamlı gamlı
Gönlüm feleğe sitemli
Belki öldü sağlar şimdi.

MİRAS İÇİN

Bu insanlar bir acayip
Dövüşürler miras için.
Ayıp be insanlar ayıp
Dövüşürler miras için.

İşte böyle dünya halı
Kimin kime kalır malı
Kimi sersem, kimi deli
Dövüşürler miras için.

Bacı, kardeş, emmi, dayı
Herkes ister miras payı
Kimse bilmez kimin neyi
Dövüşürler miras için.

Bir günlük matem tutulur
Ölen çabuk unutulur
Mal alınır, mülk satılır
Dövüşürler miras için.

GARİP BEKTAŞ mirasım yok
Bu davayı göresim yok
Oğlum, kızım, teresim yok
Dövüşürler miras için.

SEN BENİ

Muhtaç ettin bir güzelin aşkına
Kapı kapı dilendirdin sen beni.
Akılsız, fikirsiz döndüm şaşkına
Diyar diyar dolandırdın sen beni.

Yüzüme kitlendi bütün kilitler
Üzerime çöktü kara bulutlar
Söndü gönlümdeki kalan umutlar
Gözyaşımla sulandırdın sen beni.

Ayaklar altında kaldım ezildim
Aşkın deryasına aktım süzüldüm
Ne kimseye kızdım, ne de üzüldüm
Dertten derde bölendirdin sen beni.

GARİP BEKTAŞ seyrangâha çıkmadım
Umut dolu bu dünyaya bakmadım
Çoşkun akıp aşk bendini yıkmadım
Ta bendimden bulandırdın sen beni.

GECEM

Bitti gündüzlerim döndü akşama
Merhaba akşamlar, merhaba gecem.
Büründükçe gönlüm büründü gama
Merhaba akşamlar, merhaba gecem.

Yine bir sessizlik başladı bende
Sevdanın sırları gizli bedende
Gönlümün sevgisi sendedir sende
Merhaba akşamlar, merhaba gecem.

Tabiat kendinden döndü dolaştı
Güneş gitti menziline ulaştı
Herkes kısmetini aldı paylaştı
Merhaba akşamlar, merhaba gecem.

Yeller de esmiyor, deniz dalgasız
Herkes uykusunda sessiz, sedasız
Ben seni severim suçsuz, günahsız
Merhaba akşamlar, merhaba gecem.

Doğdu bu gönlüme Ayın ışığı
Gönlümde sallanır aşkın beşiği
GARİP BEKTAŞ güzellerin aşığı
Merhaba akşamlar, merhaba gecem.

İŞCİLER

Dünyada en kutsal namus emektir
İşte bu gerçeği bilir işçiler.
Gönlünün arzusu bir tek ekmektir
Alnının terini alır işçiler.

Yağmur demez, çamur demez, kar demez
Ne iş olsa koşar gider, zor demez
Çalışmadan benim hakkım var demez
Saatinde işe gelir işçiler.

Gece gündüz namusuyla çalışır
İse, pasa, toz toprağa karışır
İşçi çalıştıkça vatan gelişir
Nice madenleri bulur işçiler.

Emeğiyle nice dağlar devirir
Emek verir tüm dünyayı doyurur
Grev yapar hem sesini duyurur
İnsanlığa önder olur işçiler.

Çalışmakla geçer baharı, yazı
Silinmez gönlümde emeğin izi
Üstüne çökünce ölüm enkazı
Enkazın altında kalır işçiler.

GARİP BEKTAŞ işçilerden biriyim
Sözümün sahibi, hem de eriyim
Emek ordusunun bir neferiyim
Vatanın uğruna ölür işçiler.

YARATTIZ

İnsanlığa zulüm eden zalimler
Beyler bu dünyayı siz mi yarattız.
Elinizden zar ağlıyor âlimler
Beyler bu dünyayı siz mi yarattız.

Bu kadar ucuz mu insanın canı
Hergün dökülüyor insanlık kanı
Hanı insanlığın sevgisi hanı
Beyler bu dünyayı siz mi yarattız.

Hep sözde kalıyor şu demokrasi
Sarılmıyor insanlığın yarası
Bizde geldi konuşmanın sırası
Beyler bu dünyayı siz mi yarattız.

Kanun da, nizam da zenginden yana
Hergün vurduruyor canı canana
Feryadım duyulsun bütün cihana
Beyler bu dünyayı siz mi yarattız.

Doğudan, Batıdan, Kuzey, Güneyden
İnsanlar uyanmaz bilmem ki neden
Taş olsa erirdi bendeki beden
Beyler bu dünyayı siz mi yarattız.

İsterim dünyada eşitlik olsun
İnsanlar gerçeği öğrensin bilsin
Herkes emeğinin hakkını alsın
Beyler bu dünyayı siz mi yarattız.

İnsanlık uğruna benim savaşım
Dertleri tükenmez GARİP BEKTAŞ'ım
Adalet yerini bulsun kardaşım
Beyler bu dünyayı siz mi yarattız.

KERHANE

Söyle benim yârim gelmiş buraya
İnsanlık pazarı olan kerhane.
Dokuz numarada çalışan var ya
Sevdiğimi benden alan kerhane.

Sevdiğim güzeldi beyler aldılar
Canım sevdiğimle zevke daldılar
Orospu diyerek bura saldılar
İnsanlık böyle mi ulan kerhane.

Hangi kitap yazmış böyle düzeni
Göster bana bu kitabı yazanı
Böyle aldatılmaz halkın ozanı
Yârim kahpe değil, yalan kerhane.

Bu mezatta mazlumları satarlar
Beyler kazancına kazanç katarlar
Hem de kapısında nöbet tutarlar
Adaleti yanlış bilen kerhane.

Parayla satılır insan bedeni
Menfaattır bu işlerin nedeni
Gelip gördüm burda olup biteni
Çekilir mi senin çilen kerhane.

Kadını etmişler kader kurbanı
Sermaye yapmışlar masum insanı
Hanı insanlığın sevgisi hanı
İnsanlığı kökten silen kerhane.

Hiç kimse namussuz gelmez cihana
Sanma GARİP BEKTAŞ deli divane
İnsanlığa leke sürmek bahane
Zalimler elinden kalan kerhane.

SEVDA

Doğarken içime gizlenmiş benim
Yakıyor sinemi bilinmez sevda.
Öyle bir sırdır ki canım sultanım
İsmi var, kendisi görünmez sevda.

Anamın karnında beni yokladı
Gizledi kendini bende sakladı
Düştü bir güzele beni hakladı
Menendi, değeri bulunmaz sevda.

Değişik simayla karşıma çıktı
Gönlümü temelden gittikçe yıktı
Gittiği yerlerde izler bıraktı
Ne yapsam gönlümde silinmez sevda.

İşte böyle bu sevdanın hüneri
Sevgiyle çevrilmiş dört bir kenarı
Aşıklar elinden çekerler zarı
Deryası derindir dalınmaz sevda.

Her güzelde vardır sevdanın kendi
Sevgiyle bağlıdır sevdanın bendi
Bu GARİP BEKTAŞ'ı her zaman yendi
Paraynan, pulunan alınmaz sevda.

ANASIDIR

Kucağında bebesi var
O bir köylü anasıdır.
Her sözünün gerçeği var
O bir köylü anasıdır.

Bebek uykusuna yatmış
Hilâl kaşlarını çatmış
Yaradan güzel yaratmış
O bir köylü anasıdır.

Elleri de yarık yarık
Ayağında hasır çarık
Yiğitçe göğsü kabarık
O bir köylü anasıdır.

Üstünde mertlik cübbesi
Temizdir gönül hanesi
Aşka açıktır sinesi
O bir köylü anasıdır.

Ondan doğan yiğit olur
Yiğitlik soyundan gelir
Sevdiğine sadık kalır
O bir köylü anasıdır.

GARİP BEKTAŞ Onun oğlu
Gözüm gönlüm Ona bağlı
Hasretinden sinem dağlı
O bir köylü anasıdır.

SABAHTAN

Karanlık gecenin nurlu sabahı
Herkes kısmetini arar sabahtan.
Çalışan insanın olmaz günahı
Verelim sevdiğim karar sabahtan.

Kısmet kapıları erken açılır
Bütün mahlûkata kısmet saçılır
Gerçek insanlara kıymet biçilir
Erken kalkmak bize yarar sabahtan.

Arayıp da rızkımızı bulalım
Hakkın verdiğine razı olalım
Gerçekler böyledir, bunu bilelim
Olmasın kimseye zarar sabahtan.

Geç kalanlar menziline varamaz
Arayıp da kısmetini bulamaz
Herkes kendi kusurunu bilemez
Tanrım hesabını sorar sabahtan.

İşte GARİP BEKTAŞ böyle seslenir
Herkes kendi kısmetiyle beslenir
Gönlümün sultanı kalkmış süslenir
Sevdiğim zülfünü tarar sabahtan.

GERÇEKÇESİNE

Ben sana âşığım sevdiğim güzel
Milyar senelerin tâ öncesine.
Aşkımız bakidir ezelden ezel
Eğer düşünürsem derincesine.

Kendin Tanrı oldun, beni kul ettin
Gönülden gönüle giden yol ettin
Balçıktan yoğurdun tatlı bal ettin
Akıl ermez işin bilmecesine.

Bir değil, bin kere varettin beni
Sakladın sinende sır ettin beni
Sonunda kendine yâr ettin beni
Seviyorum seni delicesine.

Her mevsimde ayrı ayrı buluştuk
Gerçekleri gizli gizli konuştuk
Kardeş olduk, bacı olduk tanıştık
Kimseler duymadan gizlicesine.

GARİP BEKTAŞ düştü senin aşkına
Yardım eyle aşka düşen düşküne
Mihman ettim seni gönül köşküne
Aşikâr söylerim gerçekçesine.

ORDA

Sanma ki bu gönül unutur seni
Nereye bakarsam sen varsın orda.
Hayâlin karşımda avutur beni
Nereye bakarsam sen varsın orda.

Baharda açılan güllerde sensin
Arının yaptığı ballarda sensin
Burcu burcu esen yellerde sensin
Nereye bakarsam sen varsın orda.

Kara bulutlardan yağmur yağınca
Siyah kirpik kalem kaşa değince
Sabahın güneşi erken doğunca
Nereye bakarsam sen varsın orda.

Bunca nebatatlar, bunca bitkiler
Düşündükçe bu aklımı etkiler
Senin elindedir bütün yetkiler
Nereye bakarsam sen varsın orda.

İncil'de, Tevrat'ta, Zebur, Kur'an'da
Mevcutsun âlemde, bütün cihanda
Gönlümün şüphesi kalmadı sende
Nereye bakarsam sen varsın orda.

Kalbimde parlayan aşkın güneşi
Aşkına düşürdün GARİP BEKTAŞ'ı
Sen oldun gönlümün gerçek yoldaşı
Nereye bakarsam sen varsın orda.

BİR ARADA

Girmiş idik bir gönüle
Nazlı yârla bir arada.
Bağlamıştık gülü güle
Nazlı yârla bir arada.

Buluştuk iki sevdalı
Oluştu muhabbet balı
Yeşerdi gönlümün dalı
Nazlı yârla bir arada.

Sevgi doldu gönlümüze
Aşk bağladı bizi bize
Destan yazdık aşkımıza
Nazlı yârla bir arada.

Aldık sevgi tapusunu
Yaptık gönül yapısını
Açtık aşkın kapısını
Nazlı yârla bir arada.

GARİP BEKTAŞ aşka daldım
Aşkın serserisi oldum
Şu felekten bir gün çaldım
Nazlı yârla bir arada.

YALNIZIM

Son yolculuk, son ayrılış
Bu tabutta ben yalnızım.
Olmaz artık geri dönüş
Bu tabutta ben yalnızım.

Başımda telkın verilir
Gönül yârinden ayrılır
Birkaç metre bez sarılır
Bu tabutta ben yalnızım.

Mezarcı kazar mezarı
Yol gitmez burdan ileri
Gelen dostlar gider geri
Bu tabutta ben yalnızım.

Cesetim döner toprağa
Minnetim kalmaz feleğe
Can kurban gelen meleğe
Bu tabutta ben yalnızım.

İşte GARİP BEKTAŞ sonun
Aslın karatoprak senin
Varsın çürüsün bedenin
Bu tabutta ben yalnızım.

DEĞİL

Zaten bu yoksulluk öldürdü beni,
Ölüm benim için yabancı değil.
Rezil, rüsva diye bildirdi beni
Ölüm benim için yabancı değil.

Bir ekmek peşine koştum yoruldum
Günde yetmiş kere öldüm, dirildim
Bu haksız düzene çoktan darıldım
Ölüm benim için yabancı değil.

Görenler yaşıyor sanıyor beni
Cânanıma verdim çoktan bu canı
Bir de diyorlar ki bu dünya fani
Ölüm benim için yabancı değil.

Dünya değil, biz insanlar faniyiz
Her birimiz cana kıyan caniyiz
Dönüşü olmayan yolda yolcuyuz
Ölüm benim için yabancı değil.

GARİP BEKTAŞ oldum, yaşayan ölü
Görenler sanıyor divane, deli
Son nefeste eser bir seher yeli
Ölüm benim için yabancı değil.

GÜZEL

Unuttum simanı, gözün rengini
Görsem de tanımam ben seni güzel.
Unutturdun bana kendi kendini
Görsem de tanımam ben seni güzel.

Zaman değiştirir elbet insanı
Tanıya bilirsen gel beni tanı
İlâhı aşkınla oldum bir fani
Görsem de tanımam ben seni güzel.

Sayamadım geçip giden yılları
Kısa imiş şu ömrümün yolları
İşte böyle bu dünyanın halleri
Görsem de tanımam ben seni güzel.

Benim dünyam işte böyle değişti
Dertli gönlüm dert çekmeye alıştı
Aklım, fikrim birbirine karıştı
Görsem de tanımam ben seni güzel.

Zaman bizi bizden böyle ayırdı
Bu gönlümü dert çileyle doyurdu
Feryadımı tüm dünyaya duyurdu
Görsem de tanımam ben seni güzel.

İşte aramızda geçti asırlar
Maziye karıştı o gizli sırlar
Bel ki GARİP BEKTAŞ vefasız derler
Görsem de tanımam ben seni güzel.

BİR GÜN

Gazel düştü gönlümdeki bağlara
Azrail kapımı çalacak bir gün.
Karlar yağdı güvendiğim dağlara
Canımı cânandan alacak bir gün.

Bulanık akıyor gönlümün çayı
Büküldü dizimin çelikten yayı
Bundan sonra ben neyleyim dünyayı
Feleğin dediği olacak bir gün.

Tanrı'dan emanet benim bu canım
Toprağın kendidir bütün bedenim
Gelenler gidiyor dinle sultanım
Adalet yerini bulacak bir gün.

Dertlerim çoğaldı sıralanıyor
Hasretlikten sinem yaralanıyor
Ayrılık kapısı aralanıyor
Gözlerime toprak dolacak bir gün.

İşte GARİP BEKTAŞ böyledir âlem
Benimle bitecek çektiğim çilem
Sizlere yazdığım şu bir kaç kelâm
Sözlerim yadigâr kalacak bir gün.

DARILMAM Kİ

Zehir içsem bal sayarım
Ben kimseye darılmam ki.
Taş atsalar gül sayarım
Ben kimseye darılmam ki.

Özümü çekseler dâra
Yaksalar ateşe nâra
Kılıç vursalar bin kere
Ben kimseye darılmam ki.

Yüzseler tende derimi
Yara sarsa her yerimi
Kurban etseler serimi
Ben kimseye darılmam ki.

Hergün çarmıha tutsalar
Derin deryaya atsalar
Köle diyerek satsalar
Ben kimseye darılmam ki.

Sitem etmem hiç bir kula
Düşürseler halden hale
GARİP BEKTAŞ bile bile
Ben kimseye darılmam ki.

AFERİN

Tarihi yer demişti, verdi yadlara
Park Bahçeler müdürüne aferin.
İnsanlığı atmış çok uzaklara
Park Bahçeler müdürüne aferin.

İnsanlık böyle mi Kâzım Efendi
İnsanlığı bilmez hayvanın kendi
Sanma ki yıkıldı insanlık bendi
Park Bahçeler müdürüne aferin.

Hani tarihiydi verdiğin lojman
Yalancı insanda bulunmaz iman
Senin çevirdiğin bu haksız dümen
Park Bahçeler müdürüne aferin.

İsyanımı duysun şu Başkan Sözen
Haksızlık okları çakılsın gözen
Seslesin yanına, tükürsün yüzen
Park Bahçeler müdürüne aferin.

Evim yandı diye söyledim sana
Tarihi yer diye vermedin bana
Yalancı, rezil ol bütün cihana
Park Bahçeler müdürüne aferin.

GARİP BEKTAŞ vardım işin farkına
Nöbetçi durmuştum Yıldız Parkına
Lânet olsun bu düzenin çarkına
Park Bahçeler müdürüne aferin.

SAKIN HA SAKIN

Muhtaçsın her zaman şahlar şahına
Gönül bu âlemde sakın ha sakın.
Aldanma dünyanın küllü kâhına
Gönül bu âlemde sakın ha sakın.

Var olduğun varlık kendi kendinden
Hakikat çeşmesi akar bendinden
Tanrı resmi gözlerinin renginden
Gönül bu âlemde sakın ha sakın.

Gösteren de sensin, gören de sensin
Sevda muradını veren de sensin
Sevdanın sırrına eren de sensin
Gönül bu âlemde sakın ha sakın.

Candan seviyorsan nazlı cânânı
Cânândan alırsın ilmi irfanı
Şu nefsin elinden kolla sen seni
Gönül bu âlemde sakın ha sakın.

Dinle nasihatı pirler pirinden
Aşkın yarasını aldın yârinden
Çaresi bulunmaz işler derinden
Gönül bu âlemde sakın ha sakın.

Güvendiğin dünya sana yâr olmaz
Herkes menendini dengini bulmaz
Kimsenin ettiği yanına kalmaz
Gönül bu âlemde sakın ha sakın.

Allah bir, Muhammed, Ali varlığım
Onların varlığı gönül birliğim
GARİP BEKTAŞ der ki: yok ikiliğim
Gönül bu âlemde sakın ha sakın.

DÖNDERDİ

Dört mevsimlik şu ömrümün çağında
Felek baharımı kışa dönderdi.
Kar eksilmez bu gönlümün dağında
Çevirdi çarkımı boşa dönderdi.

Bir ömür boyunca gülmedi yüzüm
Hiç belli olmadı baharım, yazım
Gönül dertlerime gelmedi çözüm
İşte böyle baştan başa dönderdi.

Bir anda karıştım aşkın seline
Zarar galdi bu ömrümün gülüne
Gazel düştü yaprağına, dalına
Gözlerimi kanlı yaşa dönderdi.

Her mevsimde beni tutsak eyledi
Sevip, sevilmeyi yasak eyledi
Ömür geldi son demini boyladı
Sevdiğim bağrını taşa dönderdi.

GARİP BEKTAŞ bir kararda durmadım
Bu hayatın devranını sürmedim
Fidan diktim meyvesini görmedim
Gören gözlerimi şaşa dönderdi.

BENİ

Ben seni bilirim hey insan oğlu
Çıkarın olmazsa sormazdın beni.
Araban düzlüğe çıktıktan sonra
Çiğneyip ezersin görmezdin beni.

Çıkar için dinden dine dönersin
Şeytan gibi dondan dona girersin
Nefsin için yenilirsin, yenersin
Böyle insafsızca vurmazdın beni.

Doğruyu söyledi bunca Nebiler
Onun için onlar darbe yediler
İnsan hakkı Allah hakkı dediler
Divanı Harbine vermezdin beni.

Çıkar için sevdin yüce Allah'ı
Gerçekten sevmezsin vallah billahı
Şeytana da giydirirsin külahı
Vicdanın olsaydı yormazdın beni.

Çıkarın içindir kavga döğüşün
Menfaatın için yalanın peşin
Gözü kör sanmayın GARİP BEKTAŞ'ın
Gerçekleri görsen kırmazdın beni.

ADIM ADIM

Son yolculuk, son durağa
Gidiyorum adım adım.
Buralardan çok uzağa
Gidiyorum adım adım.

Şu gediğin arkasına
Çok az kaldı ötesine
Yâr saracak sinesine
Gidiyorum adım adım.

Takdir böyle, giden gelmez
Gelenler gideni bilmez
Bu bir sırdır, akıl almaz
Gidiyorum adım adım.

Son durağa varacağım
Beni bende bulacağım
Aslım toprak olacağım
Gidiyorum adım adım.

Yürü GARİP BEKTAŞ yürü
Bu cesedi sen de sürü
Son duraktır hesap yeri
Gidiyorum adım adım.

YATIRDI BENİ

Bir gerçeğe bel bağladım erenler
Aldı benliğimi bitirdi beni.
Damla idim bir ırmağa karıştım
Denizden denize götürdü beni.

Nice kabdan kaba boşaldım, doldum
Karıştım denize, deniz ben oldum
Damlanın içinden evreni buldum
Yine benden bana getirdi beni.

Buhar oldum yağdım yağmurlarınan
Karıştım toprağa çamurlarınan
Piştim fırınlarda hamurlarınan
Üstadım sofraya yatırdı beni.

Çiğnediler dişlerinen ezildim
Vücut eleğinden geçtim süzüldüm
Çaldı kalem bir deftere yazıldım
İrfan mektebine yetirdi beni.

DAİMİ'yim, ermişlerin ereği
Böyle imiş tabiatın gereği
Ölmez bir ananın oldum bebeği
Aldı dizlerine oturdu beni.

ÂŞIK DAİMİ

ÇÖZEMİYOM

Benim gönlüm bir dünyaymış
Ben dünyamı gezemiyom.
Uçsuz buçsuz deryayımış
Bu deryada yüzemiyom.

Meğer ruhum ölümsüzmüş
Hem ebedi hem sonsuzmuş
Aklım bundan habersizmiş
Bu gerçeği sezemiyom.

Adem olarak gelmişim
Derin gaflete dalmışım
Ben de bir insan olmuşum
Bu şeklimi bozamıyom.

GARİP BEKTAŞ insan Haktır
Sözlerimde yalan yoktur
Belkide günahım çoktur
Ben de beni çözemiyom.

VAR

Yavaş yürü şoför gardaş
Yağcılar'da inecek var.
Dinle beni hey arkadaş
Yağcılar'da inecek var.

Dolu dizgin gidiyorsun
Kime sitem ediyorsun
Zaman böyle, ne diyorsun
Yağcılar'da inecek var.

Kimi Beydir, kimi Paşa
Yağcılık yap sen de yaşa
Yağcı olan döner köşe
Yağcılar'da inecek var.

Yağcılık yap ezil, büzül
Yalan söyle boşa üzül
Bir partiye sen de yazıl
Yağcılar'da inecek var.

Ankara'da dayın olur
Her lokmada payın olur
Yediğin yanına kalır
Yağcılar'da inecek var.

Araban yollarda kalmaz
Seni kimse suçlu bulmaz
Yalancıya zeval gelmez
Yağcılar'da inecek var.

Uyansana GARİP BEKTAŞ
Kızma bana be arkadaş
Hele eğlen yavaş yavaş
Yağcılar'da inecek var.

ÂŞIK

Üç karısı var yine az gelir
Bu mudur ozanlık, bu mudur âşık.
Edep, erkân kendisine vız gelir
Bu mudur ozanlık, bu mudur âşık.

Birkaç kelimeyle şiir yazıyor
Ben ozanım deyip edep bozuyor
İnsanlık önünde suçlu geziyor
Bu mudur ozanlık, bu mudur âşık.

Eğer her saz çalan ozan olursa
Cahiller kendini âlim bilirse
Ozandan halkına zarar gelirse
Bu mudur ozanlık, bu mudur âşık.

Yalan olmaz ozanların ürünü
Güya bâde içmiş arar yârini
Sorsan kendisine bilmez pîrini
Bu mudur ozanlık, bu mudur âşık.

Zulüm yakışır mı gerçek ozana
Gerçek ozan kızar bozuk düzene
Ben ozanım deyip gezen gezene
Bu mudur ozanlık, bu mudur âşık.

GARİP BEKTAŞ Ehli Beyit pîrimiz
Muhammed Ali'dir hak rehberimiz
Kırklar makamına gider yolumuz
Böyledir ozanlık, böyledir âşık.

SENİN DÜNYA

Tartışılmaz senin zevkin âlemin
Ne güzel endamın var senin dünya.
İnsanı aldatır bir tek kelâmın
Sırlarını çözmek zor senin dünya.

Her dem güzel görünürsün gözlere
Keder, neşe veriyorsun bizlere
Benziyorsun çok cilveli kızlara
Kederin de bana kâr senin dünya.

Erişilmez kuvvetin var, gücün var
Gece gündüz çalışanın, acın var
Adaletsiz senin bunda suçun var
Belki de gözlerin kör senin dünya.

Kimini Şah ettin, kimini Sultan
Kimine dert verdin, olmadı derman
Herkesin koynunda bir huri gılman
Fakirlere yerin dar senin dünya.

Bu GARİP BEKTAŞ'la dalganı geçtin
Dert çektirmek için beni mi seçtin
Haksız zalimlere kucağın açtın
Eylerim elinden zar senin dünya.

BULMAZ

Tüm dertliler derman bulsa
Benim derdim deva bulmaz.
Yüzbin Lokman Hekim gelse
Benim derdim deva bulmaz.

Yârden aldım bu yarayı
Felekle açtım arayı
Yıkıldı gönül sarayı
Benim derdim deva bulmaz.

Ta işledi ciğerime
İndikçe indi derine
Büründü kanla irine
Benim derdim deva bulmaz.

Eyüp'den de oldum beter
Yeter kahpe felek yeter
Ölüm gözlerimde tüter
Benim derdim deva bulmaz.

GARİP BEKTAŞ çarem yoktur
Çaresize ölüm haktır
Benim gibi dertli yoktur
Benim derdim deva bulmaz.

İŞİN NE

Bu dağlar bizimdir ovası, düzü
Avcı senin bu dağlarda işin ne.
Baharda açılır gülü, nergizi
Avcı senin bu dağlarda işin ne.

Bilir misin bu dağların huyunu
Hiç içtin mi soğuk akan suyunu
Başka yerde ara kendi avını
Avcı senin bu dağlarda işin ne.

Artık bu dağlarda ceylân kalmadı
Giden gitti bu dağlara gelmedi
Hiç bir avcı muradını almadı
Avcı senin bu dağlarda işin ne.

GARİP BEKTAŞ ben hayranım dağlara
Su veriyor bizim güzel bağlara
Acıyorum boşa geçen çağlara
Avcı senin bu dağlarda işin ne.

SENİ ERZURUM

Duman sarmış yaylasını, düzünü
Gönlüm çok özledi seni Erzurum.
Arzuladım gelinini, kızını
Gönlüm çok özledi seni Erzurum.

Çağlayıp akıyor Paşa Pınarı
Hasretle anarım o nazlı yârı
Yiğitler yatağı, Dadaş diyarı
Gönlüm çok özledi seni Erzurum.

Hasretin içimde çıkmayan sancı
Dermansız derdimin sende ilâcı
Gurbet eller bana oldu yabancı
Gönlüm çok özledi seni Erzurum.

Hatırımdan çıkmaz Hatıncık Nene
Düşmanla savaştı hem döne döne
Dertlerim çoğaldı, çıktı yüzbine
Gönlüm çok özledi seni Erzurum.

Senden ayrı geçti bunca yıllarım
Döküldü yaprağım, kırık dallarım
Gurbet elde açmaz oldu güllerim
Gönlüm çok özledi seni Erzurum.

Aşkale kazamdır, Özler'de köyüm
Baba yadigârı yıkılmış evim
Kaldım gurbet elde nere gideyim
Gönlüm çok özledi seni Erzurum.

GARİP BEKTAŞ sana varmak isterdim
Uğruna canımı vermek isterdim
Ölmeden bir kere görmek isterdim
Gönlüm çok özledi seni Erzurum.

ANLADIM

Yâd elleri değmiş yârin eline
Elime uzanan elden anladım.
El vurdurmuş goncasına gülüne
Rahyası değişmiş, gülden anladım.

Başka sevdalara salmış özünü
Yalanla gizliyor gerçek sözünü
Şimdi benden çeviriyor yüzünü
Lisandan, kelâmdan, dilden anladım.

Sevgisi değişmiş, özü değişmiş
Lisanı değişmiş, sözü değişmiş
Dağılmış zülüfü yüzü değişmiş
Dağılan zülüften, telden anladım.

Muhabbet kalmamış tatlı dilinde
Neşe yoktur goncasında gülünde
Aşkın kemerini çözmüş belinde
Çözülen kemerden, belden anladım.

Bu GARİP BEKTAŞ'ı yıktı bir anda
Dilerim gülmesin iki cihanda
Ayrılık bir yanda, sevda bir yanda
Gözlerinden akan selden anladım.

DİYE

Yeni kanun çıkacakmış
Kardeş nerden buldun diye.
Kimden hesap soracakmış
Kardeş nerden buldun diye.

Hırsız hırsızı suçlamaz
Haklı hakkını alamaz
Suçluyu kimse bulamaz
Kardeş nerden buldun diye.

Bu milletin malı deniz
Zaten sizler paylaştınız
Beraber yiyin hepiniz
Kardeş nerden buldun diye.

Hepinize çok maşallah
Her şeyi görüyor Allah
Bu kanun çıkar inşallah
Kardeş nerden buldun diye.

GARİP BEKTAŞ bekliyorum
Nice sırlar saklıyorum
Ben de sizden soruyorum
Kardeş nerden buldun diye.

OLMAM

Yırttım aşkın kitabını
Ben bir daha aşık olmam.
Dilime almam adını
Ben bir daha aşık olmam.

Cennet olsa aşkın yolu
Biliyorum dertle dolu
Zehirdir yenilmez balı
Ben bir daha aşık olmam.

Kerem de yandı bu nâra
Ermedi ulu didâra
Pîr Sultan çekildi dâra
Ben bir daha aşık olmam.

Ferhat'a kaya deldirdi
Dertli'yi dertle öldürdü
Hangi aşığı güldürdü
Ben bir daha aşık olmam.

GARİP BEKTAŞ karar kıldım
Gidenlerden ibret aldım
Günde yüzbin kere öldüm
Ben bir daha aşık olmam.

BANA NE

Eledim unumu, astım eleği
Bundan sonra yâr sevmekten bana ne.
İsterse versinler Huri, Meleği
Bundan sonra yâr sevmekten bana ne.

Veda ettim güzellerin tümüne
Divane gönlümü verdim yemine
Hü demişim erenlerin demine
Bundan sonra yâr sevmekten bana ne.

Yâr bağına yadelleri doldursun
Varsın gitsin başkasına güldürsün
İster ise bu dert beni öldürsün
Bundan sonra yâr sevmekten bana ne.

Çektim bu dünyadan çektim elimi
Kemer Bestle bağlamışım belimi
Hak yoluna çevirmişim yolumu
Bundan sonra yâr sevmekten bana ne.

Tüm güzeller sıra sıra dizilse
Kaderime yüzbin güzel yazılsa
Ciğerlerim parça parça ezilse
Bundan sonra yâr sevmekten bana ne.

GARİP BEKTAŞ der ki: gönlümün sesi
Temelden yıkıldı gönül hanesi
Bana imiş bu feleğin çilesi
Bundan sonra yâr sevmekten bana ne.

KORKMASAYDIM
Yakar idim bu dünyayı
Tanrım senden korkmasaydım.
Ezer idim tüm canlıyı
Tanrım senden korkmasaydım.

Ben de yerdim mazlum hakkı
Çevirirdim haksız çarkı
Yaşatmazdım hiç bir ırkı
Tanrım senden korkmasaydım.

Gezerdim imansız, dinsiz
Kalmazdım böyle çaresiz
Ben de olurdum namussuz
Tanrım senden korkmasaydım.

Sevmedim haksız düzeni
Mazlum kulları ezeni
Kurardım katran kazanı
Tanrım senden korkmasaydım.

GARİP BEKTAŞ saygım sana
Merhametin yeter bana
Acımazdım hiç bir cana
Tanrım senden korkmasaydım.

SEVDİĞİM

Bedenimde bu can senin
İster isen al sevdiğim.
Neyim varsa inan senin
Bu gerçeği bil sevdiğim.

Boşuna beni deneme
Derdini çektim sineme
Gel de gir gönül haneme
Beni sende bul sevdiğim.

Hayat olmaz sensiz, bensiz
Ömür bitmeden habersiz
Bırakma beni çaresiz
Bekliyorum gel sevdiğim.

Her keramet senin, benim
Senin canın, benim canım
Toprağa girmeden tenim
Merhametli ol sevdiğim.

Aramızda gizli sırlar
Uyutmuş bizi asırlar
GARİP BEKTAŞ yolcu derler
Yakın iken yol sevdiğim.

KADINIM

Beyazlar içinde kelebek gibi
Ne kadar güzelsin bugün kadınım.
Karşımda durursun bir melek gibi
Ne kadar güzelsin bugün kadınım.

Saçların taranmış sırma telinden
Rengini almışsın bahar gülünden
Kıskanırım seni seher yelinden
Ne kadar güzelsin bugün kadınım.

Cemalin Güneşe gölge düşürür
Aşkın aşıkları yakar pişirir
Güzelliğin gören aklın şaşırır
Ne kadar güzelsin bugün kadınım.

Baktıkça gözlerin içi gülüyor
Güldükçe gönlüme neşe geliyor
Güneş ışığını senden alıyor
Ne kadar güzelsin bugün kadınım.

Bu kadar güzellik kulda bulunmaz
Lezzetin şekerde balda bulunmaz
Rengin çiçeklerde, gülde bulunmaz
Ne kadar güzelsin bugün kadınım.

Sen GARİP BEKTAŞ'ın Arzuhan'ısın
Canının içinde öz cânanısın
Hergün gördüğümden daha farklısın
Ne kadar güzelsin bugün kadınım.

BAK

Yedi yılda yetmiş kere kırıldı
Dişçi Zeki şu yaptığın dişe bak.
Gide, gele ayaklarım yoruldu.
Hele senin bu yaptığın işe bak.

Bir zaman da damağımı vurdular
Parçalayıp yarık yarık yardılar
Boş boşuna bu çenemi yordular
Gözlerimden akıp giden yaşa bak.

İsmin Zeki, Soyadın da Altuncu
İçime bıraktın çıkmayan sancı
Kırılmaz demiştin hani yalancı
Yine gitti emeklerim boşa bak.

Bir gün olsun rahat yemek yemedim
Allah senden razı olsun demedim
Dua et ki ulu orta sövmedim
Her zaman getirdin beni tuşa bak.

Bu GARİP BEKTAŞ'a çektirdin kahir
El âlem bal yedi, ben ise zehir
Yaptığın dişlerden görmedim hayır
Hep belâ getirdin dertli başa bak.

YAŞA GÖNÜL

Sana minnet yakışmıyor
Gel minnetsiz yaşa gönül.
Sevgin yerini bulmuyor
Yorma beni boşa gönül.

Karşılıksız sevgi olmaz
Olsa bile hayır gelmez
Ömür boyu yüzün gülmez
Kalmaz sende neşe gönül.

Herkes bulamaz dengini
Boşa üzersin kendini
Gel yıkma aşkın bendini
Gitmez asla hoşa gönül.

Hayat olur mu umutsuz
Umutsuzlar kalır mutsuz
Yakma beni hey vefasız
Bak GARİP BEKTAŞ'a gönül.

GEL GEL

Beni terk eyleyip giden sevdiğim
Ayrılık şerbeti içildi gel gel.
Bu kadar zalimlik neden sevdiğim
Haklı ile haksız seçildi gel gel.

Şu fani dünyayı hayâl eyledim
Sordum günahımı sual eyledim
Suçluyu Mevlâ'ya havaleyledim
Suçlunun suçundan geçildi gel gel.

Eğer muhabbette payın var ise
Yiyecek ekmeğin, suyun var ise
İnsana yakışır huyun var ise
Senin de kıymetin biçildi gel gel.

Bu GARİP BEKTAŞ'ın ulu dergâhı
Kimsenin kimseden kalmaz ki ahı
Gerçek sevenlerin olmaz günahı
Hakikat kapısı açıldı gel gel.

ATLIYORUZ

Yavan ekmek yiye yiye
Yeni çağı atlıyoruz.
Allah büyük diye diye
Yeni çağı atlıyoruz.

Binmişiz sakat katıra
Sanmam ki yola götüre
Kır attan bize hatıra
Yeni çağı atlıyoruz.

Kemerleri sıka sıka
Az kaldı canımız çıka
Nice gönül yıka yıka
Yeni çağı atlıyoruz.

Hem dertliyiz, hem içliyiz
Ömür boyu oruçluyuz
Avrupa'ya çok borçluyuz
Yeni çağı atlıyoruz.

Enflasyon da çıktı yüze
Fakiri getirdi dize
Müjde olsun hepinize
Yeni çağı atlıyoruz.

Palavralar ata ata
Bala zehir kata kata
Köprü, baraj sata sata
Yeni çağı atlıyoruz.

Bu arı eşek arısı
Küstü gönlümün perisi
Bitmez zamların gerisi
Yeni çağı atlıyoruz.

GARİP BEKTAŞ yeni çağlar
Yol vermiyor yüce dağlar
Bu gidişle anan ağlar
Yeni çağı atlıyoruz.

BEDİRHANOĞLU

Yıllarca çalışmış, yuva yapmamış
Çok hoş bizim Mahmut Bedirhanoğlu
Helal kazancına haram katmamış
Çok hoş bizim Mahmut Bedirhanoğlu

Müdür olmuş, muavin olmuş, şef olmuş
Doğru dürüst çalışmaktan mavh olmuş
Nice haksızlığa, o hedef olmuş
Çok hoş bizim Mahmut Bedirhanoğlu

Evi yoktur, oturuyor kirida
Yine kalmış sokaklarda, arada
Kazancı belirsiz, Kârı nerede
Çok hoş bizim Mahmut Bedirhanoğlu

Hırsızlığa değer verip, çalmamış
Avantadan hiç yolunu bulmamış
Patron-ağa sınıfına girmemiş
Çok hoş bizim Mahmut Bedirhanoğlu

GARİP BEKTAŞ,kurban olam yoluna
Böyle divaneye, Allah kuluna
Değer vermez, bu dünyanın malına
Çok hoş bizim Mahmut Bedirhanoğlu

FİLİZ

Sana bu sözlerim olsun yâdigâr
Okudukça ibret al kızım Filiz.
Biçare insanlar kendini över
Her zaman gerçeği bil kızım Filiz.

Sakın dost zannetme yüze güleni
Belli olmaz insanların plânı
Yüzüne gülerek söyler yalanı
Gerçekten seveni bul kızım Filiz.

Nefsine aldanma, seni şaşırır
Şaşırır da her belâya düşürür
Muhabbetsiz kişi sabrın taşırır
Aldanma sabırlı ol kızım Filiz.

Büyüğünü dinle, sözünden çıkma
Bir gönül yaparken, bin gönül yıkma
Kimsenin kusurunu başına kakma
Ezelden böyledir yol kızım Filiz.

Boş konuşur sanma GARİP BEKTAŞ'ı
Bir gün bulut kaplar doğan güneşi
Düşenin olmuyor candan yoldaşı
Başına gelince hal kızım Filiz.

DEDİLER

Dedim yoksulluğu çare bulayım
Boşuna yorulma gülüm dediler.
Dedim şu dünyada ben de güleyim
Daha çok çekersin zulüm dediler.

Dedim bu yazıyı yazan yaradan
Kaldır yoksulluğu çıksın aradan
Yoksulluk kervanı gitsin burudan
Biraz sabır eyle kulum dediler.

Sabırla geçirdim bunca zamanı
Varlıkta dönüyor dünya dümeni
Satlığa çıkardım dini, imanı
Beş kuruş etmez ki delim dediler.

Çaresini sordum, deli sandılar
Yüz çevirip sırtlarını döndüler
Senin gibi niceleri yandılar
Öldürür insanı zalim dediler.

Yoksullukla oldum kader yoldaşı
Doğmadı üstüme varlık güneşi
Varlıksız sevmezler GARİP BEKTAŞ'ı
Nasıl olsa sonun ölüm dediler.

EĞER

Gönül seni rezil, rüsva ederim
Bu nefsin sözüne uyarsan eğer.
Başım alıp diyar diyar giderim
Verdiğin ikrardan cayarsan eğer.

Nefis seni her belâya düşürür
Çaresiz bırakır, aklın şaşırır
Korkarım ki bir gün sabrın taşırır
Nefsin dediğini duyarsan eğer.

Nefsin gözü bu dünyanın malında
İnsanı şaşırır doğru yolunda
Seni bırakmaz ki kendi halında
Kapına, bacana koyarsan eğer.

Nefis seni kör şeytana uydurur
Cani eder seni cana kıydırır
Gece, gündüz sana lânet yağdırır
Gerçeği yalandan sayarsan eğer.

GARİP BEKTAŞ sana nasihat verdim
Uyan gönül uyan bak neler gördüm
Nice gönül yaptım, nice de kırdım
Vefasız güzeli seversen eğer.

BU DİYARDA

Yükledim aşkın göçünü
Daha durmam bu diyarda.
Çektim gönlümün suçunu
Daha durmam bu diyarda.

Zincir vursalar koluma
Ayağıma hem elime
Ateş dökseler yoluma
Daha durmam bu diyarda.

Giderim başka diyara
Selâm salsam ben o yâra
Özümü çekseler dâra
Daha durmam bu diyarda.

Sizin olsun bu diyarlar
Kalbi hayin zalim yârlar
GARİP BEKTAŞ gitti derler
Daha durmam bu diyarda.

AVLARLAR SENİ

Avcılar dağılmış ovaya, dağa
Dikkat et ceylânım avlarlar seni.
Bülbüller gelmiyor bahçeye, bağa
Dikkat et ceylânım avlarlar seni.

Avcılar zalimdir sinsi gezerler
Yaralar sineni, derin yüzerler
Belki ölüm fermanını yazarlar
Dikkat et ceylânım avlarlar seni.

Mertlik devri geçti, kahpe zamanı
Kahpelikle döner dünya dümeni
Şimdi zaman o puştların zamanı
Dikkat et ceylânım avlarlar seni.

Zalimler arayıp bulur izini
Kan bürümüş avcıların gözünü
Belki de göremem güzel yüzünü
Dikkat et ceylânım avlarlar seni.

GARİP BEKTAŞ senin bir can yoldaşın
İstemem belâya girmesin başın
O elâ gözünde akmasın yaşın
Dikkat et ceylânım avlarlar seni.

KÜSKÜNÜM

Gönül sarayımı temelden yıktın
Küskünüm sevdiğim sana küskünüm.
Durmadın sözünde, yalancı çıktın
Küskünüm sevdiğim sana küskünüm.

Gönlümde açılan gülü soldurdun
Neşenin yerine keder doldurdun
Aramızda muhabbeti kaldırdın
Küskünüm sevdiğim sana küskünüm.

Aşkımıza karşı isyankâr oldun
Oldun da sevdiğim bunda ne buldun
Benden ayrılalı sanmam ki güldün
Küskünüm sevdiğim sana küskünüm.

Kalbime yarayı açtın hayince
İsyan ediyorum ismin duyunca
Hasretlik çekerim ömür boyunca
Küskünüm sevdiğim sana küskünüm.

GARİP BEKTAŞ senin ile konuşmam
İki cihan bir olsa da barışmam
Pınar olmam ırmağına karışmam
Küskünüm sevdiğim sana küskünüm.

SORSUN EFENDİM

Bir name gönderdin pîrler pîrine
Gelsin de yaramı sarsın efendim
Azdı yaralarım indi derine
Kendi dermanından versin efendim.

Tabibler elinden derman olmadı
Azdıkça azıyor, şifa bulmadı
Kesildi umudum çarem kalmadı
Yarama bir merhem sürsün efendim.

Yaralarım derin, içten kanıyor
İçerimde aşk ateşi yanıyor
Halden bilmeyenler beni kınıyor
Perişan halimi görsün efendim.

Yıllar yılı hasretini çekerim
Gözyaşımı gizli gizli dökerim
Haktan ne gelirse boyun bükerim
Bir gece rüyama girsin efendim.

GARİP BEKTAŞ yollarını gözlerim
Ben derdimi dertlilerden gizlerim
Eğer ulaşırsa dosta sözlerim
Gelsin hatırımı sorsun efendim.

GİZLEME GÜZEL

Kara çarşaf yakışmıyor simana
Hakkın cemâlini gizleme güzel.
Düşürme kendini derde, gümana
Elin kusurunu gözleme güzel.

Cennette dolaşan Huri de sensin
Seni yaradanın nuru da sensin
Cümle meleklerin biri de sensin
Yakıp yüreğimi közleme güzel.

Bu güzellik sana Haktan emanet
Boşuna âleme eyleme minnet
Senin cemâlindir görene cennet
Hayâli cenneti özleme güzel.

Üryan püryan olan varır didâra
Sevgiyle bağlanır gülüm yâr yâra
Bir gün göçeceğiz başka diyara
Boşuna ağlayıp sızlama güzel.

Gönlümde cenneti eylersin hayâl
Zaten meleklerden sorulmaz sual
Bu GARİP BEKTAŞ'ın olsun tüm vebal
Hak yolundan başka izleme güzel.

BİLMEM

Ben anamdan sarhoş doğdum
Ayık gezmek nedir bilmem.
Böyle serseri aşığım
Şiir yazmak nedir bilmem.

Yoktur benim ayık günüm
Dünüme benzer bu günüm
Çileli geçer her günüm
Dert çekerim bezmek bilmem.

Karıştım sevda göçüne
Düştüm dertliler içine
Bundan gönlümün suçu ne
Çok severim, üzmek bilmem.

Böyle bir GARİP BEKTAŞ'ım
Hep dumanlı benim başım
Sarhoşlardır can yoldaşım
Mazlumları ezmek bilmem.

GÜRCÜ KIZI

Boyun uzun, belin ince
Ne güzelsin Gürcü kızı.
Gönlüme girdin görünce
Ne güzelsin Gürcü kızı.

Saçların nergiz sarısı
Sandım Cennetin Hurisi
Ettin aşkın serserisi
Ne güzelsin Gürcü kızı.

Aklım fikrime karıştı
Sandım ki Ay'la buluştu
Ateşin kalbime düştü
Ne güzelsin Gürcü kızı.

Nolur söylersin ismini
Bir hatıra ver resmini
Ateşe yaktın cismini
Ne güzelsin Gürcü kızı.

Olsa idin benim yârim
Şu âlemde gönül Perim
GARİP BEKTAŞ sana derim
Ne güzelsin Gürcü kızı.

VAR

Ayrılırken yâr vermişti
Bu mendilde göz yaşı var.
Ayrılık çok zor demişti
Bu mendilde göz yaşı var.

Belki beni hatırlarsın
Hatırlar yine ağlarsın
Hatıram kalsın saklarsın
Bu mendilde göz yaşı var.

Unutamazsın bu demi
Bana edersin sitemi
Kurumaz gözünün nemi
Bu mendilde göz yaşı var.

Vefasız yârim dedikçe
Gönlüne keder geldikçe
Sil gözünü ağladıkça
Bu mendilde göz yaşı var.

GARİP BEKTAŞ ağladıkça
Ağlayıp derde daldıkça
Beni hatırla baktıkça
Bu mendilde göz yaşı var.

BİZİZ

Boşuna üzülme ozan kardaşım
İstiklâl Marşı'nı yazanlar biziz
Boş ver cahillere canım yoldaşım
Dünya tarihini çizenler biziz.

Tarihte söylenir bizim adımız
İnsanları sevmek gönül arzumuz
Ne olursa olsun birdir fikrimiz
Bozuk düzenlere kızanlar biziz.

Kâinatın sesi bizim sesimiz
Güneşin ışığı son nefesimiz
Gerçekleri görmek tek hedefimiz
Haksız oyunları bozanlar biziz.

Her zaman gür çıkar ozanın sesi
Ayrıcalık yapmaz, birdir dünyası
Sözünün eridir, yoktur riyası
Başı dik, yüzü ak, gezenler biziz.

Ozan halkın dili, hem de özüdür
Gerçekleri gören iki gözüdür
Tarihe yâdigâr kalan sözüdür
Halkının derdini sezenler biziz.

Türküler söyleriz, sazlar çalarız
Gönülden coşarız, kalpte kalırız
GARİP BEKTAŞ der ki: sanma ölürüz
Mazlumu ezeni ezenler biziz.

BEYLER NEREYE

Genel seçim, yerel seçim
Beyler nere gidiyoruz.
Bu nasıl iş, nasıl geçim
Beyler nere gidiyoruz.

Yedi yılda sekiz seçim
Kan ağlıyor benim içim
Sizlere oy vermek suçum
Beyler nere gidiyoruz.

Hepiniz koltuk delisi
Kimse bilmez kimin nesi
Bitmiyor rüşvet davası
Beyler nere gidiyoruz.

Paramız düştü sıfıra
Dert çoğaldı yanı sıra
Millet başladı küfüre
Beyler nere gidiyoruz.

Gelir dağılımı bozuk
Bize girdi yine kazık
Yeter, bu millete yazık
Beyler nere gidiyoruz.

Enflasyon yıktı bizi
Boş bıraktı cebimizi
Zengin etti hepinizi
Beyler nere gidiyoruz.

Yine basın yaygarayı
Toplanıp alın parayı
Bırakmayın bu sırayı
Beyler nere gidiyoruz.

Koltuğa sağlam oturun
Zam yapın işi bitirin
Yetmezse yine getirin
Beyler nere gidiyoruz.

Biz seçimde vatandaşız
Ondan sonra başı boşuz
GARİP BEKTAŞ der kardeşiz
Beyler nere gidiyoruz.

GÖRDÜN MÜ

Sineyi millete dönem liderler
Kendi düzenini kurdu gördün mü.
Halkına öncülük eden rehberler
Şimdilik sesleri durdu gördün mü.

Artık duyulmuyor milletin sesi
Ne sinesi kaldı, ne de minesi
Yavan ekmek ile doldu midesi
Yine kazık bize girdi gördün mü.

Yalancılar biliyorlar bu işi
Dört milyona çıkardılar maaşı
Bunların dövüşü kuma dövüşü
Beyler muradına erdi gördün mü.

Boş umut verirler işçi, memura
Para yetmez odun ile kömüre
Acıyorum boşa geçen ömüre
Zamlar belinizi kırdı gördün mü.

Yağcılık yapanlar döndü köşeyi
Onlar sürüyorlar zevki, neşeyi
Yine kandırdılar Kenan Paşa'yı
O da imzasını verdi gördün mü.

Söyle GARİP BEKTAŞ halin nolacak
Ölünce mi senin yüzün gülecek
Sanmayın bu düzen böyle kalacak
Duman şu dağları sardı gördün mü.

SANA NE

Benim gönlüm divaneyse, deliyse
Söyle güzel, bu gönlümden sana ne.
Söz anlamaz serserinin biriyse
Söyle güzel, bu gönlümden sana ne.

Divane gönüle soru sorulmaz
Sorulsa da ondan cevap alınmaz
Zaten divaneyi seven bulunmaz
Söyle güzel, bu gönlümden sana ne.

Sen benim gönlümün yâri değilsin
Halimden anlayan biri değilsin
Gönül sarayımdan Huri değilsin
Söyle güzel, bu gönlümden sana ne.

Kolay mı sanarsın gönül almayı
Bir gönüle girip Sultan olmayı
Bilir misin dosta sadık kalmayı
Söyle güzel, bu gönlümden sana ne.

Bu GARİP BEKTAŞ'ın gönül âlemi
Sitemlidir, çekemezsin çilemi
Sana söylüyorum gerçek kelâmı
Söyle güzel, bu gönlümden sana ne.

YOLCU SALONUNDA
Gözü yaşlı bir kız gördüm
Tren yolcu salonunda.
Gizlice derdini sordum
Tren yolcu salonunda.

Yâri gurbete gidiyor
Gelmiş de yolcu ediyor
Bu ayrılık çok zor diyor
Tren yolcu salonunda.

Varıp yârine yaklaştı
Hasret dolu kucaklaştı
Tez gel deyip vedalaştı
Tren yolcu salonunda.

Dedi haydi güle güle
Göz yaşını sile sile
Baktı elinde mendile
Tren yolcu salonunda.

Mendile doldu göz yaşı
Islanmış kirpiği, kaşı
Çok üzdü GARİP BEKTAŞ'ı
Tren yolcu salonunda.

ARZUM SENİ

Hasrete saldın özümü
Arzuladım Arzum seni.
Yollarda koydun gözümü
Arzuladım Arzum seni.

Çoktan beri gelmiyorsun
Bir haber de salmıyorsun
Derde düştüm bilmiyorsun
Arzuladım Arzum seni.

Yoksa unuttun mu beni
Ettiğin yeminler hani
Gönül dinlemez fermanı
Arzuladım Arzum seni.

Aşıkların aşkı ölmez
Kalpten ağlar yüzü gülmez
Dertlerimi kimse bilmez
Arzuladım Arzum seni.

GARİP BEKTAŞ seni özler
Ah çektikçe kalbim sızlar
Her gün yollarını gözler
Arzuladım Arzum seni.

ÖPEM SENİ

Nasıl olsa bugün bayram
Gel sevdiğim öpem seni.
Canım olsun sana kurban
Gel sevdiğim öpem seni.

Kimse bizi kınamaz ki
Dostlar yanlış anlamaz ki
Gönül ferman dinlemez ki
Gel sevdiğim öpem seni.

Bayram günü sevilmez mi
Güzel olan öpülmez mi
Bir öpücük verilmez mi
Gel sevdiğim öpem seni.

Bitsin gönlümün kederi
Geçen günler gelmez geri
İşte bura bayram yeri
Gel sevdiğim öpem seni.

Bu GARİP BEKTAŞ'ı güldür
Gerçek sevdiğini bildir
Hasret çektim bunca yıldır
Gel sevdiğim öpem seni.

ÜZER GİDER

İnsan oğlu suç üretir
Tabiatı bozar gider.
Besmelesiz piç türetir
Birbirine kızar gider.

Nefsi için cana kıyar
Bilmem bundan ne zevk duyar
Kalleşliği mertlik sayar
Hayvan gibi gezer gider.

Kimi sarhoş, kimi ayık
Her çileye olmuş lâyık
Ondan çıkar tüm kabalık
Canından da bezer gider.

GARİP BEKTAŞ insan olsam
Nolur gerçekleri bilsem
Hak yoluna bağlı kalsam
Bu dert beni üzer gider.

ERENLER

El ile tutulmaz, gözle görülmez
Bir zerreden hasıl oldum erenler.
İlmin deryasına kolay girilmez
Aradım ilimi buldum erenler.

İlimden okudum, erdim bilince
Düşündüm her şeyi inceden ince
Yüzbin yıl yaşadım Adem'den önce
Sanmayın ilk defa geldim erenler.

Haber aldım zahir ile batından
İlim gördüm erişilmez Zâtından
Mekân tuttum yüce Hakkın katından
Özümü sevdaya saldım erenler.

Boşa geçirmedim bunca zamanı
Kalmadı gönlümün derdi, gümanı
Kalkan eylemedim dini, imanı
İkrarıma bağlı kaldım erenler.

GARİP BEKTAŞ diye meydana çıktım
Bütün kâinata bir gözle baktım
Nefsimle savaştım, onu da yıktım
Sonunda gerçeği bildim erenler.

NAZLANMA

Aşık olan sevmez nazı
Nazlanma güzel nazlanma.
Öpmek ister bazı bazı
Nazlanma güzel nazlanma.

Aşıklar sever güzeli
Aşk aşığı eder deli
Sevgidir aşkın bedeli
Nazlanma güzel nazlanma.

Baksana dertli bülbüle
O da aşık olmuş güle
Onun için çeker çile
Nazlanma güzel nazlanma.

Güzelim diye nazlanma
Sana da kalmaz inanma
Nolur fazla gururlanma
Nazalnma güzel nazlanma.

Bir gün solar gonca gülün
Çıplak kalır yeşil dalın
Benden beter olur halın
Nazlanma güzel nazlanma.

GARİP BEKTAŞ öz varlığın
Bendedir gönül birliğin
Neye yarar güzelliğin
Nazlanma güzel nazlanma.

BİLEMEDİM

Aradığım Tanrı bende
Ben kendimi bilemedim.
Cümle varlık bu bedende
Ben kendimi bilemedim.

Yönetirim tüm dünyayı
Her canlıya verrim payı
Sırda ararım Allahı
Ben kendimi bilemedim.

İncil benim, Kur'an benim
Her zerreyi gören benim
Aşka hayat veren benim
Ben kendimi bilemedim.

Dönüp giden zaman benim
Hem din, hem de iman benim
Gönlümde var güman benim
Ben kendimi bilemedim.

Yedi iklim, dört mevsimin
Akıl ermez bir cisimin
Şeytana da ben hasımım
Ben kendimi bilemedim.

GARİP BEKTAŞ insan oğlu
Tüm ilimler bana bağlı
Aşk elinden sinem dağlı
Ben kendimi bilemedim.

NOLUCAK

Her gün yeni zam geliyor
Baba halimiz nolucak.
Borçlu kapıyı çalıyor
Baba halimiz nolucak.

Tencereye et girmiyor
Bakkal da ekmek vermiyor
Fakiri kimse sormuyor
Baba halimiz nolucak.

Elektrikle, su kesik
Sesimiz çıkmıyor kısık
Annemin suratı asık
Baba halimiz nolucak.

Ev sahibi der kirayı
Vermezsek açar arayı
Yine basar yaygarayı
Baba halimiz nolucak.

GARİP BEKTAŞ yine yandık
İnandıkça biz aldandık
Seni halden bilir sandık
Baba halimiz nolucak.

ELVEDA

Geldi çattı ayrılığın zamanı
Gidiyorum nazlı cânan elveda.
Elimden alındı aşkın fermanı
Gidiyorum nazlı cânan elveda.

Çevirdim yüzümü baktım aynaya
Beyazlanmış saçım, küstüm dünyaya
Yıllarım, aylarım düştü haftaya
Gidiyorum nazlı cânan elveda.

Seni seven dostlar gitti diyorlar
Sayılı günlerin bitti diyorlar
Ayrılığın vakti çattı diyorlar
Gidiyorum nazlı cânan elveda.

Helallaşma yeri musalla taşı
Vefasızlık etme ellere karşı
Umutsuz gönderme GARİP BEKTAŞ'ı
Gidiyorum nazlı cânan elveda.

HIRSIZLARI

Bir divane gönlüm vardı
Çaldı gönül hırsızları.
Kalbim ona sandık yârdı
Aldı gönül hırsızları.

Düşürdüler beni derde
Ağlıyorum her seherde
Saklamıştım gizli yerde
Buldu gönül hırsızları.

Yadlar el vurdu gülüme
Can dayanmaz bu zulüme
Böyle perişan halime
Güldü gönül hırsızları.

GARİP BEKTAŞ divaneyim
Gönülsüz bir biçareyim
Sanki yıkık viraneyim
Noldu gönül hırsızları.

GİTTİ

Gönül ordusunun meçhul askeri
Bir güzel peşine takıldı gitti.
Ferman dinlemiyor ezelden beri
Bu vücut sarayım yıkıldı gitti.

Eremedi sevdiğine, yârine
Can dayanmaz feryadına, zârına
Gitti düştü vefasızın birine
Onun için boynum büküldü gitti.

Hasret libasını bana giydirdi
Bu dünyaya geldiğime caydırdı
Göz yaşımı yağmur gibi yağdırdı
Aktı ummanlara döküldü gitti.

Neler çektim bu gönlümün elinden
Yıktı vücudumu ta temelinden
Hasretlik türküsü düşmez dilimden
GARİP BEKTAŞ ömrüm söküldü gitti.

DİYEMEZDİN

Dilde kemik olsa idi
Ben aşığım diyemezdin.
Kalbin hicran dolsa idi
Ben aşığım diyemezdin.

Düşseydin aşkın nârına
Yaran inseydi derine
Sevda çökseydi serine
Ben aşığım diyemezdin.

Gönlün sevseydi delice
Yansa idin gündüz, gece
Düşünseydin ince ince
Ben aşığım diyemezdin.

Aşıklığı kolay sanma
Düşenler yanar inanma
Gerçeği bilseydin ama
Ben aşığım diyemezdin.

GARİP BEKTAŞ'ı bilseydin
Bilip de ibret alsaydın
Sevip de ayrı kalsaydın
Ben aşığım diyemezdin.

ZAMAN BENİ

Dertle, çile çeke çeke
Öldürecek zaman beni.
Gözyaşımı döke döke
Öldürecek zaman beni.

Dünya döner bir acayip
Gençliğimi ettim kayıp
Canıma olmadım sahip
Öldürecek zaman beni.

Boşa geçirdim zamanı
Gitmez gönlümün gümanı
Bozuldu hayat dümeni
Öldürecek zaman beni.

Beni sevdalara saldı
Gizlice ömrümü çaldı
Hayat bana zehir oldu
Öldürecek zaman beni.

Son pişmanlık fayda etmez
Elim ermez, gücüm yetmez
Ölmeyince çilem bitmez
Öldürecek zaman beni.

GARİP BEKTAŞ ömrüm bitti
Bunca yıllar boşa gitti
Ayrılığın vakti çattı
Öldürecek zaman beni.

ULAN

Rahat dur yerinde be kahbe Yunan
İt gibi havlayıp gizlenme ulan.
Bizi iyi bilir Katina anan
Sen kendi kendine pozlanma ulan.

Rahat durmuyorsun yerinden, neden
Bir zaman azmıştı o Bizans deden
Oda tokat yedi Sultan Fatih'ten
Boşuna ağlayıp sızlanma ulan.

Gelir son veririm saltanatına
Yurdumun parçası olur Atina
Leke sürme Türk'ün mekanetine
İnsanlığı bilde yozlanma ulan.

Tarihler boyunca rahat durmadın
Çok ders verdik ama insan olmadın
Daha dün Kıbrıs'tan ibret almadın
Gerçekler meydanda cazlanma ulan.

Kızdırma Mehmeti durup dururken
Yediğin tokadı unutma erken
GARİP BEKTAŞ sana gerçeği derken
Kahpe karı gibi nazlanma ulan.

MURADIMI

Şu türbede yatan Pîrler
Verin benim muradımı.
Duyun beni gerçek erler
Verin benim muradımı.

Sizi gerçek biliyorum
Yüz sürerek geliyorum
Sizden dilek diliyorum
Verin benim muradımı.

Sizde görülür davalar
Kabul olur tüm dualar
Gelmiş, geçmiş Evliyalar
Verin benim muradımı.

GARİP BEKTAŞ size derim
Bitsin artık bu kederim
Kabul eyle yüce Pîrim
Verin benim muradımı.

SİLMEZ

Bir kuş bir çalıya daldalanınca
Rüzgâr eser ama, dalını kırmaz.
Bir yiğit yârine sevdalanınca
Tanrı verse bile, kulları vermez.

Ezelden böyledir dünyanın hali
İnsandan insana gördüm zevali
Kimsenin kimseden kalmaz vebali
Bundan gayrisine hiç aklım ermez.

Seveni sevenden ayıran zalim
Zalimlerden gelir mazluma zulüm
Zaten ayrılığın sonu da ölüm
Sevip ayrılanın yüzü de gülmez.

Gizli yanar ayrılığın ateşi
Yandıkça yakıyor GARİP BEKTAŞ'ı
Kalbime akıyor gözümün yaşı
Gözümün yaşını hiç kimse silmez.

PERİŞAN

Artık bal vermiyor gönül arısı
Petek de perişan, bal da perişan.
Yaktı beni vefasızın birisi
Gönül de perişan, hal de perişan.

Gönül gıdasını gülden almıyor
Mateme bürünmüş, yüzü gülmüyor
Ferman dinlemiyor, teskin olmuyor
Dudak da perişan, dil de perişan

Varmış kendi hücresine çekilmiş
Hasretlik elinden boynu bükülmüş
Göz yaşları gizli gizli dökülmüş
Gözlerinden akan sel de perişan.

GARİP BEKTAŞ hiç feryadım bitmiyor
Zalim ayrılığı gücüm yetmiyor
Sazım da bozulmuş düzen tutmuyor
Mızrap da perişan, tel de perişan.

ETTİN BENİ

Bir sevda düşürdün özüme benim
Yaktın vücudumu kül ettin beni
Çok güzel göründün gözüme benim
Bağladın kendine kul ettin beni.

Gizlendin gönlüme kendin sakladın
Sabır sarayına girip bekledin
Her gün dertlerime dertler ekledin
Ayaklar altında yol ettin beni.

Görmedim bu derde düşüp güleni
Sabırla bekledim senden geleni
Hasretle öldürdün seni seveni
Gittin yad ellere el ettin beni.

Kalmadı gözümde yaşlar kurudu
Benim de dünyada ahtım varıdı
O sevda buzları şimdi eridi
Deryalara akan sel ettin beni.

Bu GARİP BEKTAŞI sevsen nolurdu
Belki yaralarım şifa bulurdu
Umutsuz gönlüme umut gelirdi
Toprağı kurumuş çöl ettin beni.

GÜLE-GÜLE

Sanma Uğur mumun söndü
Uğur sana güle güle
Şimdi sıra bize döndü
Uğur sana güle güle

Yiğit gider ahtı kalır
Gönüllerde Tahtı kalır
Daha çok Uğur'lar gelir
Uğur sana güle güle

Altın kalem yerde kalmaz
Cahiller gerçeği bilmez
Vücut ölür fikir ölmez
Uğur sana güle güle

Cahillerin gözü kara
İnsanlığa açar yara
Senin ölmen değil çare
Uğur sana güle güle

Savunuruz laikliği
Ederiz gönül birliği
Biz sevmeyiz ikiliği
Uğur sana güle güle

Cumhuriyet senin yerin
Ebedi ölmez eserin
Yiğitçe öldün aferin
Uğur sana güle güle

Cahiller vursunlar bizi
Gönlümüz gerçeğin özü
Aydınların iki gözü
Uğur sana güle güle

Atatürk'ün ilkesinde
Özgürlük vardı sesinde
Çıktın tutsak kafesinden
Uğur sana güle güle

GARİP BEKTAŞ Yolundayım
Aynı gülün dalındayım
Bende halkın dilindeyim
Uğur sana güle güle

27 Ocak 1993

TIPKI GÖRDÜĞÜNÜZ GİBİ

Bektaş'ı sormayın bizden
Tıpkı gördüğünüz gibi
Ayrılmaz hiç güleç yüzden
Sever sizi gül yüz gibi

Söyler sözünün eridir
Sözleri temiz arıdır
Sevmiş sevginin yarıdır
İçine girmiş öz gibi

Varlığı âdem'de bilir
Aşk uğruna bin kez ölür
Düşenin elini alır
Şahin gibi hem baz gibi

Ukba zerre tek der söyler
Ayrı görmez şehir köyler
Gönlünü sevgiyle eğler
Tüm bilgiler bir söz gibi

Adil Ali (Vaktidolu)
Bektaş'ın açıktır eli
Doğru söyler derler deli
Gönüller de bir iz gibi

Adil Ali Atalay (Vaktidolu)

ARTIK

Bıraktım sevdiğim şiir yazmayı
Kalem, dertlerimi yazmıyor artık
Ne kimseyi kırıp ne de üzmeyi
Sevdiğim derdimi sezmiyor artık.

Ömrümün boyunca çok yazdım şiir
Kimisi dert dolu kimisi kahır
Boşuna ömrümü eyledim zehir
Şiir, dertlerimi çizmiyor artık.

Bazen sitem ettim bazen naz ettim
Acı kelamları tatlı söz ettim
Kimseler görmeden yara göz ettim
Bu ayrılık beni üzmüyor artık.

Düzeni bozulmuş devri alemin
Değeri kalmadı gerçek kelamın
İsterse gelmesin bir tek selamın
Gönül bu diyar da gezmiyor artık.

GARİP BEKTAŞ ben neşeyi bitirdim
Neşemin yerine keder getirdim
Topladım derdimi çektim oturdum
Gönül dert çekmeye kızmıyor artık.

GÜLDÜRÜR GİDER

Vücudum içinde gizlenmiş nefsim
Âlemi kendine güldürür gider
Adem sıfatından aldım bir isim
Kendini çok yüce bildirir gider.

Nefsimde mevcuttur şeytan benliği
Yok etmek istiyor tüm insanlığı
Bu nasıl Allah'ın yüce varlığı
Dünyayı yerinden kaldırır gider.

Hiç bir canlı böyle değil canavar
Nefsiyle benliği kendine yaver
Gerçekleri bile insanı sever
Neden insanlığa saldırır gider.

Cami ile kiliseye gidiyor
O yüce Allah'a niyaz ediyor
İşlediği suça bana ne diyor
Aklınca suçunu sildirir gider.

Çıkarına dersen hemen bozulur
Suçunu söylersen günah yazılır
Evvel cana kıyar sonra üzülür
Bu GARİP BEKTAŞ'ı öldürür gider.

SEN MİYDİN

Dün gece rüyamda buse aldığım
Doğru söyle bana güzel, sen miydin
Bakıp cemaline hayran kaldığım
Doğru söyle bana güzel, sen miydin?

Kırklar makamına divan durmuştun
Gönül pazarına tezgâh kurmuştun
Hakikat yoluna meyil vermiştin
Doğru söyle bana güzel, sen miydin?

Üstüne giymiştin ince libası
Beni uyandırdı sevdanın sesi
Elinde doluydu aşkın badesi
Doğru söyle bana güzel, sen miydin?

Bir anda kendini benden gizledin
Çıkıp yücelerden beni gözledin
Avcı oldun, izlerimi izledin
Doğru söyle bana güzel, sen miydin?

Bu GARİP BEKTAŞ'ı düşürdün dara
Yaramın üstüne açtın bin yara
Attın bu gönlümü başka diyara
Doğru söyle bana güzel, sen miydin?..

BİR MUHABBET-NEREDEN GİDER

ADİL ALİ:

Gel Garip Bektaş'ım muhabbet edek
Güneşten öteye yol nerden gider?
Hakikat nerdeyse biz ordan gidek
Barışa uzanan yol nerden gider?

GARİP BEKTAŞ:

Dinledim sözünü dost Adil Ali
Güneşe de yollar ilimden gider
Çok alimler gitti bizden evveli
Barışa da yollar bilimden gider?..

ADİL ALİ:

İnsandan doğuyor alimle zalim
Cehalet insana getirir zulüm
En büyük hazine akıldır gülüm
Gönülleri kıran dil nerden gider?

GARİP BEKTAŞ:

Kamil olan doğru söyler sözünü
Hakkın birliğine bağlar özünü
Uyanır gafletten açar gözünü
Acı söz tatlı söz dilimden gider?

ADİL ALİ:

Vakit bulamadım namaz niyaza
Tükenmez dertleri ben yaza yaza
Gönül kâbesinde durdum niyaza
Mevlaya ulaşan kul nerden gider?

GARİP BEKTAŞ:

Doğarken namazı kılınan kişi
Camide, tekkede onun ne işi
Aradığı Allah kendi yoldaşı
Hakka giden kullar yolumdan gider.

ADİL ALİ:

ADİL ALİ der ki VAKTİDOLU'yum
Bazen akıllıyım bazen deliyim
Ben severim, sevenlerin gülüyüm
Gönülden gönüle gül nerden gider.

GARİP BEKTAŞ:

GARİP BEKTAŞ yürür ilmin yolunda
Her çiçek güzeldir kendi dalında
Dostta gül gönderdim gönül gülümde
Dökülen yapraklar dalımdan gider.

SÖYLEYİN

Vefasız sevdiğim ararsa beni
O bu diyarlardan gitti söyleyin.
Arayıp, sizlerden sorarsa beni
Ayrılık zehrini tattı söyleyin.

Karar vermişidi burdan gitmeye
Gidip gurbet elde mekân tutmaya
Bir canı kalmıştı onu satmaya
Varını yoğunu sattı söyleyin.

Aşkın gemisini saldı denize
Derdin denizinden hem yüze yüze
Bir tek selâmını söyledi size
Hayatın gemisi battı söyleyin.

Kararlıydı nazlı yâre varmaya
Varıp divanına yüzler sürmeye
Hakkın cemâlini orda görmeye
Verdiği ikrarı tuttu söyleyin.

GARİP BEKTAŞ düştüm dönmez yollara
Zehir kattım soframdaki ballara
Ne diyeyim şu vefasız kullara
Bütün umutlarım bitti söyleyin.

YILLARDIR BEKLENEN HZ.ALİ'NİN FAZİLETNAMESİ VE KENZÜL-MESAİB KUMRU ÇIKTI

Can Yayınları
235 25 86 - 255 62 54

Bütün Kitapcılarda

Adil Ali Atalay'ın Can Yayınları Okurlarına Sunmuş Olduğu Kitaplar

1- Ehli- Beyt'in Mucizeleri (Yazı ve şiir 96 S. 1972)
2- Anadolum - Anadolum (Şiir 192. S. 1975)
3- Seyyid Nizamoğlu Divanı (3. baskı 302 S. 1990)
4- Kerbelâ ve Matem (Yazı ve şiir 4. baskı 336 S. 1991/ A.A. Atalay)
5- Abdal Musa Sultan ve Velayetnamesi (İlaveli 3. baskı 144 S. 1990)
6- İnsanlığın Kemalet Turu (Levha)
7- Aşık Demani Baba Hayatı ve şiirleri (64 S. 1982)
8- Gülzar-ı Hasaneyn / Fazlullah Rahimi (2.baskı 300 S. 1987)
9- Gel Kendine Deli Gönül / A.A. Atalay (S. 240 2. Baskı 1992)
10- Kurtuluş Şavaşı'nda Alevi ve Bektaşiler / Baki ÖZ (Geliştirilmiş 4. baskı 144 S. 1990)
11- Kur'an'da Hikmet Tarihte Hakikat-Kur'an'da Hikmet İncil'de Hakikat Halil Öz toprak'ın toplu eserleri (192 S. 1990)
12- Şah İsmail Hatai / Nejat Birdoğan (496 S. 1991)
13- Amasya'lı Fedayi Baba Divanı / Abdullah Çelebi (488 S. 1991)
14- Usul-ı Kâfi / Tacettin Uluç (272 S. 1991)
15- Faziletname / Yemini (4. baskı 160 S. 1991)
16- Yanık Bir Türküdür Sevdam / Metin Şimşek (144 S. 1992)
17- Bir tohum / Muharrem Atalay / Şiir 1992
18- NOKSANİ Baba / Adil Ali Atalay / (S. 144 - 1992)
19- Kenzül-Mesaip / KUMRU (S. 416 - 1992)
20- Tam Hüsniye / A.A.A / (S. 192 - 1992)
21- Veli Baba Menakıbnamesi / Bedri Noyan (304 S. 1993)
22- Gezdim / Erzurumlu Aşık Garip Bektaş (144 S. 1993)

- Hülya ile Yadigâr (3 perdelik piyes) Dergilerde yayınlandı - Kartal
  Halk Eğitim merkezinde oynadı. (Altını Tunç Yaparlar)

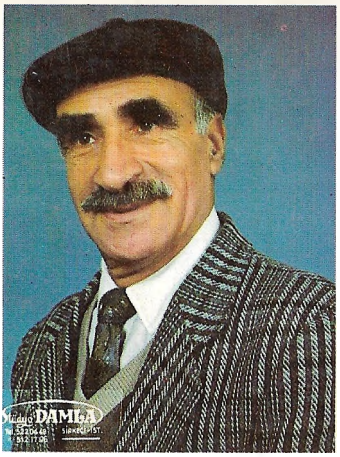

BANA

Dost aradım her bakışta
Bulamadım hey vah bana
Her manada her gülüşte
Gülemedim hey vah bana

Almadım dünya tadını
Duyan yoktur feryadımı
Bu gönlümün muradını
Alamadım hey vah bana

Garip BEKTAŞ yoldaşını
Dost buldum mezar taşını
Akan gözümün yaşını
Silemedim hey vah bana

ISBN : 975-7812-07-2

8.00